ANUL 1. No. 119

BIBLIOTECA „ASOCIAȚIUNII" SIBIIU

BIBLIOTECA „ASTRA" SIBIU

6 pagini 3 lei

Miercuri 21 Iulie 1937

BUNA VESTIRE

ZIAR LIBER DE LUPTA ȘI DOCTRINA ROMANEASCA

Directori: DRAGOȘ PROTOPOPESCU, TOMA VLADESCU

Redacția și Administrația: BUCUREȘTI, Bulevardul Elisabeta 12, etaj II.

TELEFOANE: Direcția Administrației 4-85.83; Redacția 4-94.34

ABONAMENTE: Comune urbane: 1 an Lei 700, 6 luni „ 350, 3 luni „ 175; Comune rurale: 1 an Lei 500, 6 luni „ 250, 3 luni „ 125

Regele Ferdinand printre noi

Regele Ferdinand

Palid, trist, răspunzând cu sfială saluturilor respectuoase astfel mi s'a înfățișat întâia oară, la Iași, în apăsătorul Decembrie 1917, Regele Ferdinand.

Eram copil dar simțeam totuși, atmosfera tragică ce plana asupra Moldovei însângerate și asupra tronului românesc. Bietul Rege, bietul nostru Rege, care se învinsese pe sine, care învinsese în sine milenara tradiție germanică, care se confundase cu linia destinului românesc, era pentru moment înfrânt. Se căutau responsabilii și degetul arătător al lui Petre Carp îl desemna pe el, pe Hohenzolernul care luptase împotriva Germaniei și care irosise — așa se părea pe atunci — moștenirea lui Carol I.

Căci destinul fusese ingrat cu Regele Ferdinand. Il făcuse să urmeze la tron unui mare, foarte mare monarh, întemeietorului dinastiei românești, ctitorului României moderne, lui Carol I.

Regele Ferdinand nu moștenise dela marele său înaintaș, nici siguranța stăpânitoare, nici energia nešovăelnică, nici finețea spiritului politic, în schimb moștenise din plin simțul datoriei și viziunea regală a istoriei. Și mai moștenise dela marele Carol I un prestigiu monarhic unic, o reputație de moralitate nepătată, un respect unanim ce înconjurau Coroana și dinastia română.

Cu această moștenire, căreia îi adăoga, ca notă personală, o mare bunătate, o desăvârșită cinste sufletească, voința îndărătnică de a urma linia istoriei românești a trecut Regele Ferdinand prin greaua încercare a războiului.

L-am revăzut a doua oară la încoronare, călărind, prin luna Octombrie, spre Mitropolie. Era vesel, totuși linia melancolică a feții nu se schimbase. Nu era un voluntar și soarta îl făcuse să-și trăiască viața sub privegherea aspră a Regelui Carol, alături de clocodul dominator al Reginei Maria, servit de voința poruncitoare al lui Ion Brătianu.

Deaceia nobila lui figură regală aduce puțin cu aceia a lui Ludovic al XIII-lea, fiu al lui Henric al IV-lea, soț al Anei de Austria, servit de Richelieu. Dar fără a fi un voluntar Regele Ferdinand posedă totuși voința supremă la un monarh: aceia de a ști să se învingă pe sine. Căci aceasta-i ursita celor ce se încumetă a conduce pe alții: ei trebue să se poată învinge în carnea lor ca și în spiritul lor.

Regele Ferdinand a trecut acest examen, și a dat exemplu nepieritor în istoria dinastiei românești. Pus să aleagă între numele Casei lui, între patria lui, între prietenii lui, între viața lui și între destinul poporului pe care-l conduce, Ferdinand I-ul a ales ce trebuia să aleagă. Și astfel, fără a fi strălucitor, dar confundându-se cu funcția regală, Regele Ferdinand a împlinit idealurile poporului său și i-a dat România Mare.

Deaceea mai ales tineretul românesc, care crește sub semnul datoriei, — sub semnul lui trebue, — nu-l va uita niciodată pe Regele Ferdinand I-ul.

Mihail Polihroniade

Curtea de Argeș

Așa ne-am adeverit noi ființa neamului. Prin morminte și prin mănăstiri.

Dar poate, nu multe răsfrâng atâta lumină în timp, nu toate își au o întregime în fundația istoricului cum Mănăstirea Domnească dela Curtea de Argeș o are.

Fântâna și legenda Meșterului Manole care a zidit-o; apoi câte nu s'au perindat, neînchipuite mituri așezându-se până la mormântul cu purpură al Regelui Ferdinand cel Drept.

Intotdeauna ființa organică a unui neam a pornit din morminte.

Și aceste morminte erau din timpurile pe cari le știm ale egiptenilor, asirienilor, și mai înainte dar până la noi sunt legătură directă, unica legătură între cei morți și cei vii.

Trecutul glorios al unui neam îl găsești fie în hrisoave peste cari mii de ochi s'au lămurit, fie în mormintele mari devenite cetăți, devenite monumente și temelie vecinică pentru veacuri.

Curtea de Argeș își mărește, își învolburează cu fiecare nouă zi crângazul de liniște fără capăt.

Curtea Domnilor este larg deschisă.

Pe acolo va trece de acum istoria. Pentrucă simțim că din mormântul Regelui Ferdinand, poruncile se vor desfășura precum graiul, și nimic nu trece neobservat.

— Noi mult — care viață este ocrotinu cuvântul — și nici-o abatere nu este posibilă — pentrucă morții noștri — morții neamului indică sigur cu darul lor, cu moartea lor, din mormânt în mormânt — dela Sfântul Mormânt începând — din mănăstire în mănăstire drumul adevărului și al mântuirii.

Cultul celor cu viață trecută în lumea nemărginită se adeverește ca o mare taină a popoarelor întruchipându-și rostul și așezarea creștină.

Gabriel Bălănescu

Animatoarea eroilor

Imi stărue și astăzi în minte o icoană de neuitat: Era în ziua de zece Maiu 1914, când războiul mondial abea putea fi presimțit în chip vag. Calea Victoriei se transformase într'un torent ritmic și masiv de soldați.

Deodată un tunet de urale, prelung, neîntrerupt, din ce în ce mai distinct, începu a se scobori de la podul Mogoșoaei în jos. Zecimi de mii de ochi căutau a descifra pricina acestei deslănțuiri spontane de entuziasm. In sfârșit apăru: învestmântată într'o strălucitoare uniformă de roșior, pe un cal alb, iradiind un inexplicabil prestigiu magic, viitoarea Regină cobora către Palatul regal, în aclamațiile cu adevărat frenetice ale mulțimilor... Incă de pe atunci, în imaginația populară Ea apărea ca însăși întruparea sufletului fulgurant al Victoriei.

Și în adevăr că instinctul de conservare și mărire națională, și-a dovedit infailibilitatea și cu acest prilej. Fiindcă Majestatea Sa Regina Maria, s'a dovedit a fi însăși personificarea duhului nedomolit al biruinței noastre. Născută departe de țara noastră, în Nordul fabulos de unde-au pogorît neîncetat către Sud legende și neamuri eroice, Ea și-a însușit totuși cu o ciudată putere de atracție simpatică, toate năzuințele, toate idealurile, toate aspirațiile noastre încă destul de confuze. A ajutat'O întru aceasta intuiția Ei de poetă? Darul profetic de a anticipa asupra viitorului? Vreo însușire tainică proprie celor predestinați marilor înfăptuitori? Nimeni n'ar putea ști. Fapt e că Ea și-a însușit din capul locului toate ardentele noastre aspirațiuni naționale, le-a filtrat prin sufletul Ei de Regină și de Mamă, le-a transfigurat și-a contribuit în chip activ, în chip hotărîtor, la traducerea lor din posibil în real.

După declararea războiului, care printr'o coincidență simbolică s'a produs tocmai când se serba ziua onomastică a Reginei, toate strălucitele resurse ale geniului Ei pasionat și viteaz de animatoare și inspiratoare a eroilor, s'au angajat în această decisivă sfidare aruncată Destinului. Prezența ei imaterială era totuși real simțită pe toate fronturile, pretutindeni unde țipa o pușcă sau bombănea tunul.

Soldatul în retragere care ochea inamicul printre lacrimi, ofițerul care încremenea pe mitralieră îngropat sub cadavre dușmane, rănitul care agoniza încetișor pe brazda crudă a ogorului strămoșesc adormeau pe vecie cu icoana Țării sub pleoapele ce nu se mai puteau redeschide. Iar Țara le apărea sub trăsăturile de zeiță bălaie a Reginei Maria.

Vor trece deceniile și se vor împlini lent veacurile; se va schimba crugul stelelor și multe figuri proeminente vor fi înghițite de noaptea uitării. Dar chipul Reginei Maria nu se va șterge, nu se va uita. Dimpotrivă, se va ridica și mai înalt și mai luminos în zarea istoriei Românilor. Pentrucă Ea a crezut în dreptatea noastră, în tăria noastră sufletească, în voința noastră implacabilă de a trece prin crivăț, prin foc și prin apele reci ale Morții spre a împlini voia sfântă a Domnului. A luptat alături de noi; ne-a susținut când ne încovoiam sub povara greutăților; ne-a șters lacrimile involuntare cari ne inundau ochii în fața căminului ruinat și ne-a încurajat înainte de a porni ca o stihie deslănțuită împotriva dușmanului.

Iată pentru ce nu le vor uita eroii, Majestate, ci Ți vor pomeni și-Ți vor binecuvânta numele în veci!

Nicolae Bogdan

Regele Țării — primul Ei slujitor

Cei zece ani, trecuți dela moartea primului Rege al României întregite, — ne permit să vedem conturându-se clar o luminoasă gloriolă în jurul frunții lui Ferdinand întâiul.

Purtând pe umeri pecetea largă a unei ilustre descendențe, care-ar fi putut să-și impună anumite atitudini, Ferdinand întâiul și-a creeat, totuși, o puternică personalitate, realizată zi cu zi, printr'o formidabilă dorință de completă realizare românească.

Istoria va păstra momentul acelui hotărîtor consiliu de coroană dela Cotroceni, din August 1916, când Regele, renunțând, poate, la sentimentele sale S'a învins, găsind că e bine să pornească războiul alături de Aliați, și nu de țara, de unde descindea cu umbre grele de glorie străbună și familiară.

La 14/27 August din furtunosul 1916, Regele Ferdinand convoacă consiliul de coroană. Hotărît, apăsat, El a spus:

«Am convocat aici pe mai marii Țării nu ca să le cer un sfat, ci ca să le cer sprijinul. Văd situația în așa fel, încât nu mai putem rămâne în neutralitate. De aici înainte victoria puterilor centrale este exclusă. Guvernul meu, care crede și el că a venit momentul să începem războiul, a și avut consfătuiri cu unul din grupurile beligerante».

Regele, deci, își călca peste suflet, pe sufletul Lui bun, atât de blând, de-un clasic echilibru, pentru a nu periclita interesele țării, cari pretindeau lupta împotriva unor state fără sorți de izbândă.

Nu știm precis ce-a fost, atunci, în sufletul Regelui Ferdinand, — însă rămânem cu un puternic sentiment de dragoste pentru memoria Lui. Seniorul, ascetic și pătruns de un adânc sens al concepției de regalitate strict românească, Ferdinand întâiul a renunțat la Sine. A uitat că e om. Știa doar atât: că e Rege — și că regii n'au viață proprie ci trăiesc prin și pentru popor.

De asta, chipul Lui e înconjurat, astăzi, de aburii suavi, azurii, ai unei calde aduceri-aminte. Regele Ferdinand trăiește în sufletul fiecărui Român — și cum să nu trăiască etern, când tăria caracterului Său a adus țării jertfa mare a propriei renunțări?

L-am văzut la Cernăuți pe Ferdinand întâiul și nu-l pot uita splendidul profil de medalie. Părea un ascet și ochii Lui ascundeau depărtate sboruri de pajuri carpatine.

Poporul Il vede și astăzi.

Un Rege, care renunță la Sine pentru poporul Său, nu poate fi uitat. Căci acesta e marele rost al regilor: să fie expresia unei țări — și Ferdinand întâiul a știut să fie într'adevăr simbolul ei. Sceptrul Lui n'a fost o podoabă oarecare, ci adevărat simbol de înțelegere a momentelor istorice, pe cari nu le-a neglijat niciodată.

Acuma — Ferdinand întâiul odihnește întru luturile sfinte ale Curții de Argeș.

Sufletul Lui, însă, desigur că se poartă asupra plaiurilor românești, pe cari le-a slujit cu credința aleasă peste veacuri de pronia cerească.

Regele Ferdinand întâiul a pătruns în ființa neamului.

El l-a înțeles.

El l-a iubit.

Și iubirea Lui, care a trecut peste jertfă, rămâne o mare pildă — pildă de credință și realizare regală.

Mai departe de ziua omenească, Regele Ferdinand a intrat în ziua fără sfârșit a istoriei noastre.

A intrat prin renunțarea la Sine.

Adică așa cum trebuia să intre un mare Rege român.

Mircea Streinul

Neam și Rege

Ferdinand, Regele dela Curtea de Argeș, acel care a știut să treacă munții și ne-a dus dorobanții până la Budapesta, n'a crescut din fast și nici din formo. Prezența lui în istorie este o concluzie a prezenței din tranșee.

***Neam* și *Rege* sunt cuvintele de creștet și de uriaș conținut istoric în biografia Regelui Ferdinand. El n'a modelat sensurile neamului, după tiparul regalității. Ci a știut să nimbeze regalitatea subordonându-o sensurilor înalte ale Neamului. Regele acesta a priceput că regalitatea nu este o funcție temporală administrativă, legată de omul din Rege, Ci o expresie a Neamului în Rege. Regalitatea din istorie este o contopire perfectă cu drumul de viață al Neamului. Numai prin *slujirea Neamului*, regalitatea trece peste timpul definitiv și intră în amintirea deapururi. Și pentru acest lucru, Regele trebue să se depersonalizeze, să se uite, să se învingă în direcția lui de *om*, personalizându-se în regalitatea ca funție vie și istorică a Nației.**

In furtuna care a precedat prezența noastră în tranșee Regele Ferdinand a știut *să aleagă*. Și a ales *calea* spre împlinirea Invierii ca Neam, după scriptura *legământului regal*.

Sbuciumul care a prefațat alegerea nu diminuează ci luminează sublim, silueta marelui rege. Cu cât a fost mai mare vijelia din suflet — în raport direct cu proporțiile dramatice ale luptei cu omul din el — cu atât este mai mare și mai de preț dania de gând și de suflet a Regelui Ferdinand.

Țara avea fruntași cari erau de acord cu omul din rege. Și regele putea să fie de acord cu ei.

El a înțeles, însă, un semn mai mare decât oamenii și decât destinul lor efemer.

A înțeles să fie prezent și după moarte.

Veșnic printre noi. Atunci când noi suntem prezenți în tranșeele sufletului intemporal al Neamului.

Acolo unde a fost el.

VALERIU CARDU

Constituționalismul Regelui Ferdinand

Cei 13 ani de domnie ai Regelui Ferdinand, într'o perioadă istorică dintre cele mai dramatice, au însemnat, printre altele, o admirabilă lecție de constituționalism, de educație constituțională a poporului nostru.

După rigorismul, atât de oportun, al Regelui Carol I, întemeietorul de dinastie, într'o țară chemată pretimpurie la exercițiul prerogativelor democratice, constituționalismul Regelui Ferdinand a promovat — pe aceeaș linie — neamul la conștiința politică, permițând acestui al doilea factor de viață statală, o manifestare, care, discret controlată, reprezintă, formal cel puțin, expresia voinței sale.

In statele de veche și autentică tradiție constituțională, pactul fundamental, între neam și monarh, dualismul acesta este precis definit în scopul unic de a promova nația pe verticala destinului său propriu: monarhul și nația reprezintă permanențele, dincolo de bălmăjagul cotidian din piața publică. Monarhul articulează marile interese ale nației. In fond, singura realitate, realitatea primară, începutul și sfârșitul într'un stat este nația. Monarhul nu împarte cu nația suveranitatea, ci o exprimă. Monarhul este simbolul unei națiuni.

Nația organizată politic are nevoie de monarh, de o dinastie, permanentă supremă ca și nația însăș.

Din domnia Regelui Ferdinand se desprinde luminos linia de patetică leal-litate față de poporul său, față de istoria acestui popor, care și-a împlinit un vis de veacuri, contrariind, poate, unele firești aderențe ale marelui său Rege.

Prin aceasta, Ferdinand cel Leal a dovedit, pe lângă o înțeleaptă aplicare a regimului constituțional și o impresionantă iubire a poporului său. O compasiune, care L-a așezat în inima caldă a nației noastre, organic monarhică.

Dar întregul peisaj al acestei domnii poartă pecetea discreției constituționale a Regelui. De sigur, noi nu vom subscrie la toate actele guvernelor din acea vreme, cari, pentru greșelile comise, își au răspunderea precisă. Faptul nu are nici o repercusiune însă asupra strălucirii Coroanei, căci nu Regele a guvernat.

In domnia Regelui Ferdinand, s'a verificat cu impunătoare statornicie un lucru, oridecâte ori, în această domnie, nația noastră a trecut printr'un moment de criză, voința regală s'a întâlnit cu voința masivă a nației. Aci rezidă, după noi, secretul interior al Constituționalismului acesta, care păstrându-se deasupra tumultului politic, fără a cădea totuș în indiferentismul arbitrului, s'a înscris în istorie prin căldura compasiunii. Deaceea constituționalismul Regelui Ferdinand a fost constructiv, istoric constructiv.

Alexandru Constant

Cultură, Oameni, Fapte

Ferdinand I

Din: «Cuvântare la Academia Română» 29 Mai 1915

Să lucrăm deci, necontenit, cu gândul curat pentru desvoltarea cât mai largă a culturii neamului; să nu crufăm nici timp, nici muncă pentru a cunoaște cât mai amănunțit istoria lui, călăuza neprețuită pentru a ne cunoaște pe noi înșine; să cultivăm, să păstrăm cu sfințenie și gelozie limba noastră, să ne îndeletnicim a-i da în scrierile noastre și în vorbire chipul cel mai curat; să ne ferim de străinisme, în locul cărora vom găsi, în bogata comoară a limbii, vorbe românești.

Lucrând astfel, nu numai că facem operă culturală, împlinim și un act de patriotism.

Academia are frumoasa menire de a da pilda cea mai bună în această privință.

CUIBURI DE LUMINĂ

«Curierul»
din Sibiu, numărul pe Iulie, e închinat mucenicilor Ion I. Moța și Vasile Marin. P. S. S. Vasile, vicarul Mitropoliei Ardealului semnează articolul străbătut de evlavie: «Fericiți viteji ai lui Hristos». Tot despre Ion I. Moța și Vasile Marin scriu: Dr. A. Bidian, Gh. Micu, Vasile Pascu și Axente Creangă. De remarcat și articolul lui I. A. Camozzi, tradus de Pimen R. Constantinescu, ca și poemul «Privind portretele lui Moța și Marin», de Arturo di Vita. Revista lui Nicolae N. Petra merge cu pași repezi spre împlinire.

Dimitrie G. Ionescu
a tipărit de curând lucrarea «Seminarul din Buzău», o frumoasă operă de specialitate. Utilă, sinceră.

«Credința»
revista consiliului eparhial din Cernăuți, aduce un material potrivit păturilor largi. Remarcăm articolele preoților Gh. Bosovicis, Zaharia Fărtăiș, Teodosie Mardari și Nicodem Ioniță. In «Gânduri creștine», o frumoasă gravură. Părintele Gh. Antonovici se străduiește mult. Poate, însă, n'ar strica o reînoire și la colțul poeziei din «Gânduri creștine», care apare ca supliment al «Credinței».

«Ecoul»
publică uneori și literatură. In No. din 18 Iulie găsim un articol critic de Ion I. Pogană, versuri de Florica Ciura, proză de M. Br. Ialomița etc.

«Omul Nou»
admirabil, dinamic condus de d. Stere Mihalexe, a apărut cu colaborarea d-lor Spiru Luis Gheorghiu, Gh. Mândroiu, N. Marin Dunăre, etc.

«Cronica literară»
e titlul unei noui reviste, care apare la Constanța, sub conducerea d-lui Mihai Andriescu. Semnează d-nii: Mircea Pavelescu, C. I. Andreescu, Mihai Arbore, Traian Marcu, etc. Notele — nu îndeajuns de vii.

«Generația de mâine»
o scrisă de d-nii Caius Udrea, Mihai Novac, Pavel P. Belu, Pavel Butan, Horia Ședicu, Ion I. Mioc, P. Sletea, Aurel D. Bugariu, Mircea Georgescu, Traian D. Marian, Gh. A. Milovan, M. Lungeanu etc. O publicație, care trebuie încurajată.

E. Cosmiuc,
un tânăr poet din Bucovina ne trimite frumoase poeme, din cari vom publica în curând câte ceva.

«Curcubeu peste țară»
a lui Teofil Lianu a fost pusă sub tipar la editura «Bucovina» a d-lui prof. I. E. Torouțiu.

«Insemnări sociologice»
a apărut pe luna Iulie cu un interesant sumar. Vom reveni.

Fritz Göller
alături de Rudolf Rihloska, Vasile Ștefan și Miron Tarnovschi, se evidențiază în plastica noastră și tânărul Bistrițian Fritz Göller, un desenator de talent și promițător pictor bisericesc care va expune la toamnă, în una din sălile bucureștene de pictură.

«Sculptură în lemn»
e titlul unei valoroase cărți de profesorul Sârghie din Câmpu-Lungul Bucovinei, care a obținut un frumos succes de critică.

Aurel Călinescu,
un viguros prozator moldovean, cunoscut din paginile publicației «Vremea», pregătește pentru toamnă, un volum de nuvele.

N. Tcaciuc-Albu
va scoate peste puțin ediția a II-a din «Li-Tai-Pe, flori din Răsărit».

«Lumea Nouă»
va discuta în cronicile numărului viitor despre ultimele evenimente economice mai importante din țară și străinătate.

Comandanții legionari
Gh. Clime și I. Dumitrescu-Borșa vor face să apară în curând cartea «Cea mai mare jertfă legionară», care va încheia ciclul din marea epopee spaniolă, prezentată de cei cinci.

Deși apărute de curând,
lucrările camarazilor comandanți Necolai Totu și Bănică Dobre obțin un viu succes de librărie.

«Geapanale»
se va numi volumul de nuvele cu inspirație real rurală al d-lui Sm. Viziresen, care va apare în toamnă.

V. I. Posteucă
ne trimite acest catren, pe care-l reproducem:

«Pentru cine porți și astăzi, supărată,
Nostalgii de primăvară'n sanatorii,
Și ți's ochii 'nlăcrimați ca niciodată,
Ca o zare n care-au dispărut cocorii?»

M. Str.

Pentru frații lui Iancu Ion

«Deschid sfânta carte unde se află înscrisă gloria României ca să pun dinaintea ochilor fiilor ei câteva pagini din viața eroică a părinților lor...»

Sunt douăzeci de ani de atunci.

Era în ziua de 29 Septembrie când artileria dușmană, din ținutul Predealului, deslănțui spre culmile Susaiului potop de obuze, acel neuitat bombardament de artilerie ce avea să ne semene munții cu gropi uriașe și cu trupuri de brazi și de Eroi, pentru vecie! Și zece zile necurmat n'au mai contenit nici atacurile, nici focul luptei și munții noștri s'au prefăcut în năsălii de bozme.

«Nu cred să mai fi rămas vreunul din acei cari s'au luptat în partea de est a Predealului, ca soldați viteji până la amarnicul sfârșit» povestește, un corespondent german, în memoriile sale. «Și vitejește s'au purtat Românii...!»

«Rezultatul tirului de precizie, la care asistasem zile întregi sus pe înălțimea observatorului artileriei, se află acum în fața mea. Acest teren plin de jale e presărat de oameni morți cari doar cu puterile lor omenești s'au zbătut aci împotriva unor văpăi de foc și cari au trebuit să moară în acest iad.

Văd pe unul cu pieptul sfâșiat iar în mâna întinsă ținând un biletel în așa chip că pare să fi fost ultima-i dorință.

Mă aplec să-l citesc: pe mort îl chema IANCU ION și era din REGIMENTUL 61. Un nume de femee greu de descifrat se afla scris pe marginea foii: Niculina...

Unul sta culcat cu privirea rigidă îndreptată spre acea lume a munților. E palid, mort, însă nici o rană nu se poate vedea. Are fruntea încruntată parcă s'ar gândi și ar căuta și el să cuprindă cu mintea lui de țăran încăpățânatea nebunie care a cuprins lumea... Vreau să trec înainte, când văd strălucind ceva straniu: o jucărie, o pereche de ciorapi lungi, albi, cu gălitone în culorile naționale ale României și fiecare cu câte 4 clopoței de aramă» («Istoria Războiului» de C. Kirițescu).

Tulburătoare pagină!

Și ce departe e azi orașul nostru (cu sbârnâitul lui de furnicar meschin), de bubuitul de iad al clipelor de eri! Cât mic de tot îmi pare, cu toate înaltele lui zidiri și cu toți mărunții lui burtoși, pe lângă uriașele creste ale Munților cu brazii lor de osteni, de atunci.

Că pe măsură ce măduva osemintelor neîngropate se scurgea de ani în pământul din care a purces, osânza și burțile «viilor» creșteau temeinic, văzând cu ochii...

...Și au urmat așa lucrurile Firii, cu sporul lor, douăzeci de ani încheiați.

An-vară o mână de legionari trudeau, pe Susaiul pleșuv, în arșiță. Hârlețele au răzbit pământul și amintirile s'au năzărit cu niște vistiere, drepților. Oase galbene și fărâme de tivgi, s'au ivit, mulțime, de subt coaja pământului de pe unde nu-i astrucaseră nimeni, ci numai Dumnezeu și ploile cerului).

Ca în povestea tristă — a Mioriții
Soarele și luna
Le au ținut cununa
Brazi și păltinași
Au avut nuntași
Preoți, munții mari
Păsări lăutari
Păsărele mii
Și stele făclii.

Și era vară când i-au aflat! «Oamenii grași dormeau și asudau prin somn și sfârlecații noștri morți se ascunseră adânc în pământ, să nu le tulbure huzurul.

Dar feciorii aceia le-au oblicit culcușul. Și i-au cules în palmi și s-au spălat de țărână la izvor și în năframe de in, cu grije i-au adunat, ca pe odoare de preț.

Se strânseră pe altarul ierbii grămezi de moaște cât un sobor de sfinți.

Și niciodată nu au fost mai înfrățiți ca atunci acele câteva sute de osteni din Reghimentul 61.

Veneau norodul, lăcrimând să se roage pe înălțimile Susaiului, ca la praznic mare. Și au chemat de departe și pe Mitropolitul Gurie să le slujească...

S'au trezit apoi și oamenii grași.

Au trimes jandarii și au alungat pe tinerii cari nu-și văzuseră de treabă.

Și după un an, alaltăeri, în ziua sfântă de Înălțare, mădularele ostenite de vălmășagul luptelor, și-au aflat adăpostul, în cimitirul Eroilor din Predeal.

(Acolo unde nu e întristare nici suspin, ci viață fără de sfârșit, ajunseră de mult...) Să le fie țărâna ușoară, frați de sânge și de moarte ai lui Iancu Ion!

«Entre les plus beaux noms leurs noms sont les plus beaux»...

Al. Alexianu

CALENDAR

Marți 20 Iulie 1937

ORTODOX: Sf. Profet Ilie Tesviteanul.

CATOLIC: S-ta Margareta.

SOARELE: răsare 4.31, apune 19.3.

SPECTACOLE

TEATRE

TEATRUL CARABUȘ: Electro-Cărăbuș.

TEATRUL COMOEDIA: «Kontușovka Palace» cu G. Timică.

GRADINA MARCONI (Teatrul Vesel de var): Fustele dela minister.

PIAȚA BRATIANU: Circul pitic...

LUNA BUCUREȘTILOR: Orașul piticilor.

A. R. P. A. (Grădina Colos): Compania Tourant. Scandal la 3 papuci.

Cinematografe românești

CAPITOL și ROXY (sala și grădina): America Melody 1937, jurnal și complectare.

FORUM (sală și grădină): Sissy și Vinovatul (Le coupable).

OMNIA: Valsul campaniei și 13 ore în văzduh.

FEMINA (plafonul descoperit): «Ștrengărița» și complectare comedie colorată.

CITY (b-dul Carol 31): Contrabanda și Femei în dragoste.

DARLY: Prater și In umbra trecutului.

A. R. P. A.: Tumultes și Valsul campaniei.

REX: Procesul Manja Walchske și Rapsodia vieneză.

TOMIS: Suprema jertfă și Agentul secret.

VENUS: Shanghai sub gloanțe și Vanessa.

MARCONI: Dezonorata cu Marlene Dietrich și In umbra morții.

MODEL: Ruleta morții și Spaima Deșertului.

AIDA: Escapada și Dormitorul fetelor.

PARIS: Panică pe pământ și Noaptea fericirii.

ILEANA: In umbra scaunului electric și Războinic și fulger.

PACHE: Voi fi a ta și Trădare cu Dick Foran.

DACIA (grădină și sală): O lacrimă pe un mormânt și Umbra care ucide.

ȘIC (Filantropia 85): Curierul de Sud și Hotel Savoy 217.

ATENEUL TEI (grădină): Fugara, Casa strigoilor și Jurnal românesc.

BARCELONA: Căpitanul Ianuarie și Păpușa diabolică.

LILLI: Călărețul mascat și Caterina cu Franciska Gaal.

FLORIDA: Bărbații nu sunt zei și Fuga lui Tarzan.

ODEON: Sirena și Noaptea visurilor mele.

DICHIU: Sublima amintire și Iubire.

FILE DE CARNET

SCENA PE CARE o povestesc azi, am văzut-o la Cluj. Acum vreo patru ani. Un moț micuț, pierdut sub adăpostul unei căciuli mari — vorba lui Coșbuc, cât o zi de post — se oprise în fața unei cofetării. Dulciurile din vitrină îi surâdeau îmbietor. S'a luptat, cât s'a luptat, cu ispita moțul și într'un târziu, luându-și inima în dinți, a intrat în cofetărie.

A cerut o prăjitură în schimbul unui ciubărar frumos cioplit. Stăpâna localului, însă, — era o ungureaică îndărătnică — l-a dat afară, după ce-i oferise, așa, de pomană, o prăjitură mai puțin arătoasă.

— Sunt moț dela Vidra! — i-a spus, cu multă mândrie fulgerată în ochii de cărbune, micuțul — și nu cerșesc.

O ploaie de înjurături maghiare l-a întovărășit, după ce fusese prins de guler și aruncat, sălbatic, în stradă.

Moțul a privit, nedumerit probabil, în urma lui. Nu înțelegea bine întâmplarea aceasta blestemată. Își mângâia ciubărașul cu mânuțele lui de muntean oropsit.

Și s'a pierdut, în înserarea violentă de toamnă, în parcul orașului, cântând din fluer o doină moțească.

M'am apropiat de el și i-am ținut tovărășie. Pe o bancă, trecuți de frunze veștede, l-am găsit pe Amos Frâncu. N'avea palton. Doar un pardesiu incolor îl adăpostea corpul uscățiv. I-am povestit durerea moțului.

— In toamna asta, mă sting, nepoate... — mi-a spus bătrânul. Și s'a stins. Ducând cu el toate jelaniile moților. Jalbă în fața lui Dumnezeu. Și nu înțeleg dece, fantoma aceia sfântă, exilată într'un parc brumat de toamnă, n'a izbutit să mustre îndeajuns pe groparii moților.

Pentrucă azi, pe străzile Clujului, se petrece ceva înfiorător. Celace credeam că nu se va întâmpla. Mâini de moț întinse.

— Sunt moț din Vidra... (Ca micuțul de ieri).

Dar adaugă stins: Mi-e foame...

QUID LEGE SINE MORIBUS a spus Horațiu, cu belșug de vreme și de secoli în urmă. Și afirmația este mai valabilă decât oricând. Legea fără moravuri este operație de caligrafie juridică sau de interesantă reprezentație publică. Celace dă tărie legii, este moravul epocei. Mai bine zis temperatura de conștiință a celor chemați să valorifice și să aplice legea. Legea, fără această condiție a moravului, își pierde conținutul etic. Fără morav în sensul bun al cuvântului.

Pentrucă sunt moravuri cari viciază o lege. Și o reduc la funcția de instrument al intereselor personale sau de castă.

Nu legea creiază moravuri bune. Și nu legea stârpește moravurile rele. Ci moravurile epocii răsfrânte în conștiința celui chemat să manevreze legea îi hotărăsc prețul, eficacitatea și etica.

CITEAM eri declarațiile d-lui Azana „șeful" Republicei Spaniole. Declarațiile, în felul și în momentul în care au fost făcute, lăsau să desvălue toată psihologia armatei roșii.

D. Azana spunea: „Spania este învadată". Ca și cum ar întreba: ce mai e de făcut? Capitulăm?

Și mă gândeam la toată drama pe care o trăesc. Nimic, nimic nu-i îndeamnă către luptă. Nu trăesc acești roșii — precum toată armata bolșevică din care se trag — nici o clipă de virtute a luptei. Nu sunt mânați de niciun adevăr. Nu sunt cuprinși și nu înțeleg nici „legea" lor! N'au sentimentul timpului istoric. Nici urma vreunei geografii.

Brunetière definea perfect în ale sale „Discours du combat" această tragedie a oamenilor cari se văd pierind fără explicația vreunui sens al existenței lor.

In schimb dincolo, fiecare soldat — soldatul naționalist — își găsește supremul sens luptând și murind pentru neam și cruce.

După cum se vede asta este singura deosebire între d. Azana și generalul Franco.

caleidoscop

«PRIMITIVISMUL IUDAIC»

se numește articolul d-lui Ion Țurcan, apărut în „Insemnări sociologice". Reproducem un pasagiu:

„Intr'un studiu intitulat „Psychologie de l'attention", Ribot definește astfel atenția: „predominarea temporară a unei stări intelectuale, sau a unui grup de stări, cu adaptarea naturală sau artificială a individului" (pg. 117).

Dela acest tip normal, Ribot distinge mai multe grupuri morbide, printre cari și acela al hipertrofiei atenției, pe care-o definește astfel: „Predominarea absolută a unei stări, sau a unui grup de stări, care devine stabil fix, care nu poate fi desrădăcinat din conștiință. Aceasta nu mai este un simplu antagonism al asocierii spontane, limitând rolul său la a guverna; aceasta este o putere destructivă, tiranică, care-și aservește totul, care nu permite înmulțirii ideilor să se facă decât într'un anumit sens, care încercuește curentul conștiinței într'un făgaș îngust, fără ca ea să poată ieși, care sterilizează mai mult sau mai puțin tot ce este străin dominării sale" (pg. 117).

Aplicând aceste date prin analogie, la psihologia colectivă, vedem că ele ne dau adevărata explicație a celor constatate mai sus, și dacă la constatările psihologiei mai adăugăm faptul că și ideea care-i obsedează de veacuri și care e mereu susținută și adâncită prin educația generațiilor ce se succed reprezintă o stare de imoralitate, de sălbătăcie și de naivitate grosolană, tabloul psihologic al „Poporului ales" este complet".

D. PROF. TRAIAN BRAILEANU

a publicat în „Insemnări sociologice" articolul „Tehnica politicei legionare", din care desprindem:

„Spiritul de jertfă este esențialul! Avem cu toții la dispoziție cea mai formidabilă dinamită, cel mai irezistibil instrument de luptă, mai puternic decât tancurile și mitralierele: este propria noastră cenușe! Nicio putere din lume nu va putea evita prăbușirea atunci când se menține pe cenușa unor luptători viteji, căzuți pentru dreptate și Dumnezeu".

Iată de ce democrația demagogică trebue să se prăbușească. Iată de ce puterea ei s'a clătinat din temelii, când cei doi eroi legionari Ion Moța și Vasile Marin s'au întors la veșnica odihnă în pământul țării lor, învățându-ne „să mânuim această teribilă armă: Propria noastră jertfă"!

In aceasta stă superioritatea tehnicei legionare: ea este la înălțimea scopului urmărit.

Iși imaginează și pretind politicienii democrați că Unirea s'a înfăptuit prin iscusința și inteligența lor. Nicidecum. Unirea este opera celor ce au știut că „spiritul de jertfă este esențialul", a celor ce au trezit spiritul de jertfă, a celor ce au dat pildă de spirit de jertfă.

Tehnica politică menită a asigura puterea și gloria unui neam stă în crearea cetățeanului desăvârșit, a legionarului pregătit a se jertfi cu bucurie pentru mântuirea neamului său.

Cu această tehnică i-au învins Romanii pe Cartaginieni deși aceștia aveau generali mai geniali, o flotă mai puternică și bogății mai mari. Cu această tehnică legionarii lui Codreanu vor înfrânge trufașa putere materială a jidovilor și a politicienilor vânduți lor".

— O unitate de tradiție glorioasă în timp de furtună și mare osârdie gospodărească în timp de pace. Pe malul drept al Argeșului, vânătorii acestui regiment au dat Piteștenilor, soarele. Palme pentru obrajii grași ai gospodarilor oficiali.

*

De întâiul de Vânători trebue să vorbești ca despre o biserică veche, în care voivodale jertfe s'au fost turnat, cu largă dărnicie, în dăltuiri smerite peste veacuri. Pentru că prin regimentul acesta, pioase, cucernice și îndemnătoare la jertfă zilnică, două siluete în biserică domnească, mari cât istoria acestui neam. Pentru că blazonul domnesc îi fu dăruit de marele său ctitor, în anul 1860, semețul întregitor de țară, Alexandru Ion I, iar oblicea i-au statornicit-o deaiungul anilor vrednice vlăstare ce au sfințit meșteșugul armelor în rândurile sale. Pentrucă, în postul de comandă al acestui veteran al Vânătorilor românești, stă și va sta peste veacuri, umbra uriașă cât Neamul a Leului Ferdinand I-u Întregitorul, care l-a comandat, pe vremuri, efectiv.

Frunturi de baladă, reminiscențe glorioase ale nedesmințitelor sale fapte de arme se desprind, ca într'o liturghisire cucernică, pe filele îngălbenite ale cărții de aur, — ceasloe, peste care, în nopți de eroică încordare, picurii de ceară au fost înecați cu ploaia picurilor de plumb căzuți peste suflete.

Viața de glorie a unei ctitorii domnești, în scurte cuvinte.

Intemeiat la 1860 de Domnitorul Cuza pentru a-i face serviciul de gardă, este cinstit cu acest servicii și sub primii doi regi ai României. Dat model ca instrucție și disciplină, i se face cinstea a sluji în rândurile sale vlăstarele regești, iar regele Ferdinand I-ul, pe atunci principe moștenitor, îl comandă efectiv.

Ia parte la toate campaniile pe care țara și interesele vitale ale neamului le ordonă.

In 1877 participă la atacul celor 3 Grivițe și mai ales, la cucerirea Opanezului, de unde, pentru cei 22 ofițeri și 600 soldați turci luați prizonieri, se întoarce cu drapelul împodobit cu Steaua Dunării și Crucea Trecerii Dunării, cum și cu o superbă cununiță de stejar din partea Reginei Elisabeta. Pierde 422 eroi, pentru independență.

In 1913 în zâmbetul a 30 morți și [illegible], întâiul de vânători, prezintă [illegible] 400 ostatici bulgari și o nouă medalie «Avântul Țării» îngreunează purpura de glorie a drapelului său.

Dar unde sângele vânătoresc se dărui din plin, fu în anii de grea încercare 1916–1918. La Jiu, pe Cornul Zănoagei. La Olt, pe Cărbunarul, Sega, Titești și Surdorul; La Muntele Alion, La Mărășești, Oituz, Târgu Ocna și Cireșoaia, regimentul acesta de nepreceputită glorie și mare vitejie între viteji, așterne temelia țării, jertfa albă a 45 ofițeri și 1000 ostași, morți în ochi cu sâmbătul unei Românii Mari întregite și pe piept cu Istoria la care sculptaseră din plin cu vârful baionetei.

Prin Inalt Ordin de zi Nr. 51 din 31.XII.1917, pe cutele zdrențuite ale drapelului său, marele său comandant prinse ordinul de vitejie legendară «Mihai Viteazul», și încuviințează, pentru măreţele sale fapte de arme să-l poarte numele și cifra Sa Regală.

O poveste de glorie, o baladă din trecut, începută, dar neterminată; un cântec de vitejie pornit în pas mărunt și cadențat acum câteva decenii și sub îndemnurile căruia oricine și oricând poate muri fericit pentru țara sa. Aceasta-i istoricul de arme al celui mai bătrân regiment vânătoresc din țara românească.

...Atunci când pacea amorțește brațele, vânătorii se dăruesc gospodăriei cu patimă și fără odihnă.

Nu mai intrasem prin curtea acestui regiment decând îmi terminasem serviciul activ. Era în anul când se mutase dela Făgăraș și cazarma pe care avea s'o locuiască era o ruină. Fusese aci o Școală Normală și în graba plecării, administrația școalei luase și clanțele dela uși. Curtea toată era o imensă cultură de scaeți, iar dormitoarele o adevărată crescătorie de broaște.

Mărturisesc că, după cinci ani, am regăsit totul de nerecunoscut. Cazarma e un parc. E toată, cu copaci cu tot, o poveste de vis, un adevărat imn al muncii.

Unde altădată scaeții trăiau în sfânta lor sălbăticie și nepăsare, în fața Comandamentului chiar, superbe rânduiri de flori și verdeață aduc omagiul lor gloriosului drapel din preajmă. La intrare, frumos grijiteț un teren de tennis (Mai e unul în oraș, dar tot datorit vânătorilor), o admirabilă popicărie, un pavilion alb, de vis și de mesteacăn, pentru popota de vară a ofițerilor și un mic poligon de tragere redusă. Apoi, începe parcul, cu aleile lui, dumnezeesc îngrijite. Și peste niște râpi, osârdia vânătorească, durează, pentru vreme, cel mai frumos stadion de sporturi din oraș. E o muncă uriașă, făcută cu puțină, dar mare sforțare materială și care face cinste și comandanților și ofițerilor și trupei. De gospodăria interioară nu mai vorbesc. E o ordine și o curățenie care impune, cum am spus pioizitate de altar. Intr'unul din procesele sale de inspecție, Comandantul Diviziei a III-a, severul gen. Antonescu spune: *«aici în unitățile cele mai de elită pe care le-am văzut în străinătate, n'am întâlnit atâta disciplină și atâta spirit gospodăresc».*

*

Pe malul Argeșului, vânătorii au dat Piteștenilor, soarele.

Nu știu dacă locuitorii acestui oraș au prețuit așa cum trebuia, opera vânătorească din zăvoiul Argeșului. Noi însă, care știm în atribuțiile cui intră această lucrare și mai ales când risipa fondurilor acestei urbe a ajuns obicinuință, nu ne putem precupeți laudele.

Indemnați și sprijiniți de generalul Antonescu, vânătorii sub comanda technică a Lt. Col. Petrov, au scos râul și zăvoiul din gunoae, dând orașului Pitești un strand admirabil și un parc de sporturi care poate stârni invidie.

E o operă pe care slaba noastră pană nu o poate preslăvi îndeajuns, dar pe care o binecuvântă zilnic, sutele de trupuri pe care soarele le sărută din plin.

Acolo unde nisip era, apă era, soare era, dar nu era mână omenească să le grijue și să le orânduească spre folosință, tinerețea și sănătatea sburdă azi din plin sub ochii mulțumiți a celor ce n'au odihnă: O mulțumire ostășească meritată.

Incheiem aceste rânduri cu o rugăminte pentru I-ul de Vânători și pentru toți îndrumătorii lui ostășești.

— «Așteaptă de ani de zile, croit ca un cadavru sub disecție, sub indolența administrației comunale, un bulevard spre Cimitirul Eroilor. O spărtură într'un zid râde sinistru și ne ceartă netrebnicia noastră. Ne ceartă, Domnule general Antonescu.

Eroii noștri n'au un drum demn de ei. In schimb toți banii cari s'au plătit pentru el, până acum, cântăresc tot atâta cât netrebnicia noastră de viermi, certați cu bunul simț și justiția cerului. E o ingratitudine pe care lumea ostășească direct moștenitoare a celor din dealul Sf. Gheorghe nu o poate suporta.

Porniți cu vânătorii, cu dorobanții și tunarii Dvs. să spălați rușinea ce ne ceartă.

Todie Curăturaeanul

Rodnica activitate gospodărească a întâiului de Vânători din Pitești

VIAȚA POLITICĂ

Principiile infernale ale propagandei comuniste

Ultima rațiune a umanitarismului iudeo-sovietic: artileria cu repetiție, bombele brizante lansate din gigantice avioane de bombardament, tancurile anfibii și gazele otrăvitoare

III

Am arătat în articolele precedente că principalul obiectiv al politicei internaționale bolșevice este divizarea la maximum a puterilor europene și asiatice, precum și exacerbarea la maximum a diviziunilor și vrăjmășiilor de clasă, din sânul însuși al națiunilor. Se urmărește așa dar pe deoparte declanșarea unui nou războí mondial, în convingerea că din durerile și grozăviile acestuia se vor naște mai multe focare de războí civil. Iar de aci și până la cucerirea brutală a întregului teren incendiat nu mai e decât un pas: fiindcă ARMATA ROȘIE, e gata pentru această ultimă și cea mai sângeroasă operație.

Pe scurt, armata roșie este o considerabilă forță militară semi-națională, cu misiunea de-a activa pe plan internațional, spre marele profit al națiunii parazitare iudaice.

CE REPREZINTA EFECTIV, ARMATA ROȘIE

Până la declanșarea războiului civil din Spania, care s'a aprins totuși dintr'o gravă greșală a strategiei revoluționare a bolșevicilor, națiunile europene erau înclinate să subestimeze forțele reale ale armatei roșii, ca și intențiunile reale ale diplomației sovietice. Mai ales acele națiuni cari nu se învecinau în mod direct și nemijlocit cu Rusia.

Când s'a văzut însă că diplomația în chestiune e în stare să nărue în sânge și jeratec o națiune complet închegată ca cea spaniolă; când s'a văzut că hoardele marxiste, încadrate cu instructori și cu ofițeri bolșevici și dotate cu armament sovietic sunt în stare să reziste celor mai bine reputate armate europene, opiniunile s'au schimbat brusc. Abea atunci am început să ne dăm seama că ARMATA ROȘIE este o veritabilă spadă a lui Damocle, atârnată asupra grumajilor noștri.

S'a manifestat atunci, ca o legitimă curiozitate, dorința de a ști ce reprezintă ca efectiv, ca organizare și ca forță reală această mult discutată armată roșie. Credem că răspundem din plin acestei curiozități, cu următoarele date:

EFECTIV, ARMAMENT, ECHIPARE ECONOMICA

Efectivul numeric al armatei roșii din timp de pace, fiind ridicat încă din anul trecut la cifra de un milion trei sute de mii de oameni, prin noul decret militar care a scoborât în U. R. S. S. limita de vârstă de încorporare de la 21 la 19 ani, efectivul în chestiune a fost sporit și mai mult. Numericește, armata roșie a sporit astfel cu mai mult de cincizeci la sută atingând cifra de DOUA MILIOANE DE OAMENI!

In ceea ce privește structura sa tehnică, toate eforturile bolșevicilor tind să-și echipeze armata cu armele cele mai moderne. Astfel, când alte state moderne abea își asigură nevoile normale de armament, proporționându-și eforturile numai în mod strict nevoilor lor de apărare, bolșevicii se înarmează fără nici o măsură, în chip exagerat, în totală disproporție cu mijloacele lor economice și cu starea transporturilor din U. R. S. S.

Această credință oarbă în sinistrele instrumente ale morții, această înverșunare monstruoasă în fapt de înarmări, trădează fără nici o putință de tăgadă voința și planurile agresive ale Sovietelor.

TALCUL ACESTOR PREPARATIVE

Am spus'o mai sus și o repetăm: preparativele acestea febrile, de o amploare nemai întâlnită, se fac în chip evident în vederea unui războí plănuit în afara frontierelor sovietice — și ceea ce e și mai grav, ele vizează Statele ale căror rețele ferate și rutiere ar permite depilna exploatare operativă și tactică a materialului tehnic disponibil. In această ordine de idei, nu poate fi vorba de cât de un singur lucru: de postulatul, susținut fără încetare de către elementele sovietice diriguitoare, al unui războí revoluționar, dar cu caracter ofensiv spre occident.

Concluzii

Toate aceste realități evidente și adânc grăitoare, sunt de natură să dea de gândit tuturor conducătorilor de state de ordine din lume cari cred totuși că ar putea să pactizeze nepedepsite cu bolșevismul. Brațele imperialismului roșu, care țintește la instaurarea unei dictaturi mai mult, a unei îngrozitoare și sângeroase tiranii mondiale iudeo-bolșevică, se întind deja ca niște tentacule, spre toate statele din întreaga lume. Nu e încă prea târziu pentru a organiza o opoziție serioasă împotriva unui inamic, lovit de turbare și capabil de orice temeritate. Insă e limpede că pentru a ajunge aci, adică la constituirea unui serios sistem de apărare, nu există decât o singură soluție care să îngădue în adevăr menținerea păcii: O coaliție activă a tuturor acelora cari au recunoscut în comunism marele pericol mondial și sunt hotărâți a-l combate din toate puterile lor.

Adrian Baltag

Marele Voevod Mihai a plecat la Florența

Măria Sa, Marele Voevod Mihai de Alba-Iulia, a părăsit Capitala — însoțit de d. comandor Fundățeanu adjutant regal, — eri dimineața la orele 9 și 5 cu un vagon regal, atașat «Simplon»-ului spre a se duce

MARELE VOEVOD MIHAI

la Florența, unde va rămâne timp de o lună de zile.

Pe peronul gării Mogoșoaia, Marele Voevod Mihai a fost salutat la plecare de către d-nii: I. Inculeț vice-președintele consiliului de miniștri; V. P. Sassu, ministrul justiției; Richard Franasovici, ministrul comunicațiilor; Gh. Moțățeanu, secretarul general al prefecturii poliției municipiului București; Vasile Parisianu, chestorul poliției sociale; Gh. Stănescu, șeful Siguranței Capitalei; Ilie Gheorghe, chestorul sectorului I Galben și Ștefan Palada, chestorul sectorului IV Verde.

Francmasonii cari nu se declară

Răspunsurile d-lor: Constantin Teodorescu, avocat, Alexandru Ebervain, profesor. Alte răspunsuri

X

CHIȘINĂU. — Am arătat în unul din reportagiile apărute, că masonii sunt legați printr'un jurământ draconic: „Jur înaintea arhitectului suprem al tuturor lumilor de a nu destăinui niciodată secretele, semnele, atingerile, cuvintele, doctrinile și uzurile Francmasoneriei și de a păstra asupra acestora o tăcere eternă".

Acesta este motivul că unii masoni, în răspunsurile ce ni le trimit evită să răspundă la întrebările puse, sau, în cel mai fericit caz, se mulțumesc să bată câmpii, spre a scăpa de încurcătură: dacă nu răspunde, e rău — zic — dacă răspunde, chiar echivoc, e mai puțin rău...

RASPUNSUL D-LUI CONST. TEODORESCU

Despre d. Constantin Teodorescu, zis „copilul cu barbă", am mai scris noi — ba avem și un proces cu acest iscusit francmason, (ne-a amenințat cu moartea). — Totuși, deși eram convins că este mason, i-am trimis o scrisoare, ca și celorlalți masoni,... din curiozitate, să vedem ce ne răspunde!

Și ne-a răspuns. Un răspuns într'adevăr de copil cu sau fără barbă. După ce bate câmpii, fără nici un rost, trimițându-ne când la „Universul" din 21 Febr. 1930, când la un dosar dela Tribunalul Militar din localitate, când la d. N. Iorga, când la d. Giurescu, — isprăvește prin a ne trimite la părerile d-lui G. Huard, profesor la College libre des sciences sociales.

Ascunzându-se însă printre fraze, cade ca pisica în sac. Intre altele, iată ce spune: „Adaug astăzi că în sânul baroului, am încercat o frăție (ați văzut din „instrucțiunile" date lui Garibaldi, ce înseamnă frăție N. R.), cu aceia despre care vorbește Pravilele lui Matei Basarab, concomitent cu (aici e partea frumoasă, nu râdeți N. R.) fraternitatea, pe care e bazată legea avocaților, dar am fost tras pe sfoară... și atunci mi-am retras orice ofertă de frăție".

Ați înțeles cu cine avem de-a face! Să mergem mai departe. Spre a răspunde la punctul 3, din scrisoarea mea, „copilul cu barbă" spune: „In sfârșit, păreri personale despre masonism n'am și nu pot avea, după cum n'am și nu pot avea păreri personale despre românism". Aici a nimerit-o ca Eremia cu oiștea...

RASPUNSUL D-LUI PROF. AL. EBERVAIN

D. prof. ALEXANDRU EBERVAIN, directorul liceului comercial din Chișinău, — despre care am scris nu de mult că s'a retras din masonerie — ne trimite o scrisoare în care își face biografia (a avut o frumoasă activitate în trecut, recunoaștem) și nu vrea aici în ruptul capului să răspundă la întrebările puse, în legătură cu masonismul d-sale: îl deștept neamțul!

Și acesta, ca și «copilul cu barbă», ne trimite: în tranșee, la diferite școli unde a activat, la volumul «Casa de întâlniri», la controlul averilor, la biserică, (zice că-i credincios!), etc. Apoi, la urmă, ne spune: «Nu sunt mason». Scurt.

Se prea poate că d. Ebervain să se fi retras, așa cum am mai spus, din hrubele masonice, dar nu este oare surprinzător, de ce nu are curajul să... declare, adică să spună: de ce a intrat — cine l-a indus în eroare — și, mai ales, ce l-a determinat să treacă... «în adormire».

Nici nu ne spune: ce crede despre masonerie.

Jurământul!...

RASPUNSUL D-LUI DR. COTEANU-ORHEI

D. dr. COTEANU din Orhei, bănuit și el că este mason, ne trimite o c. p. în care declară: «N'am făcut, nu fac și nu cred că voiu face vreodată parte din vreo lojă francmasonică.

Toată viața mea am lucrat deschis și la lumina zilei; niciodată în societăți oculte cu programe subversive, cum e francmasneria.

Pe urmă am fost și sunt naționalist și detest internaționalismul francmasonic. Așa că informațiunile ce spuneți că le aveți provin în cel mai bun caz dela persoane, care nu mi-au cunoscut activitatea și nici gândurile mele».

RASPUNSUL UNUI PREOT

C. S. PREOTUL GR. ZAHARESCU, profesor la liceul militar din Chișinău, care a fost acuzat public că face parte din masonerie — și într'adevăr este nedespărțit alături de alți cunoscuți masoni — se mulțumesc să ne răspundă printr'o c. p. că nu este mason, evitând să răspundă la întrebările ce i s'au pus.

La fel răspund, că nu fac parte din masonerie d-nii: Agricola Cardaș, decanul Facultății de Agronomie, dr. Const. Ionescu, avocat, Ștefan Ciobanu, profesor universitar, Cesar Stoica, avocat și Haralambie Marekelty, avocat.

RASPUNSUL UNUI CONSILIER DELA CURTEA DE APEL

D. C. S., consilier la Curtea de Apel din Chișinău — ne-a rugat să nu-i publicăm numele — ne răspunde, între altele:

«Nu sunt francmason și nu fac parte din vre'o lojă francmasonică. Este adevărat însă că acum vre'o 7 ani în urmă intrasem în loja masonică națională română din Chișinău, atras fiind de cele spuse mie, că reprezintă o societate cu caracter pur național românesc, că nimic ocult nu se urmărește și că singurul scop al activității este lupta cu corupțiunea în viața publică dela noi și binele obștesc în general.

Nimic antinațional sau antiromânesc în activitatea lojei ...și nu înțeleg de ce o stampilați masoneria română cu marca jidovească.

(CITIȚI reportagiile apărute până astăzi și vă veți convinge de ce am spus că și loja națională este de marcă pur jidovească N. R.)

Am vizitat loja din Chișinău vre'un an de zile, apoi m'am retras, încetând cu desăvârșire frequentarea ei, din care cauză acum 6 ani în urmă am fost eliminat, comunicându-mi-se că am fost trecut în adormire după cum vorbiți în scrisoarea dv. De atunci nu știu nimic despre lojă».

*

Din aceste răspunsuri, se vede cât de bine instruiți sunt adevărații francmasoni și cât de naivi sunt oamenii de bună credință, atrași, meșteșugit, în mrejele armatelor drăcești.

Sergiu Florescu

MAINE: *Magistratura este contaminată de masonism.*

Sfințirea sediului partidului „Totul pentru Țară" din plasa Horez-Vâlcea

In ziua de 17 Iulie a. c. s'a oficiat o slujbă de S. Lor preoții Doară și D-tru Rădulescu din com. Măldărești, în casa donată de preotul Doară. A participat un numeros public și peste 200 legionari delegați din R. Vâlcea și din județ.

După terminarea slujbei, participanții au plecat spre poalele St. mănăstiri «Arnota» ctitoria lui Matei Basarab unde Legiunea are un loc, donat tot de S. S. preotul Doară, destinat pentru ridicarea unei case de sănătate.

Aici la picioarele Arnotei s'a sfințit o fântână și o troiță în amintirea eroilor Moța și Marin.

Condițiunile în care Franța ar crede necesară înființarea ambasadelor la București

O precizare a ziarului Le Temps

In legătură cu audiențele pe care M. S. Regele le-a acordat Marți, ziarul «Le Temps», în ultimul număr sosit la București, scrie următoarele:

«Suveranul român a primit la legația României pe d-nii: Chautemps, Daladier, Delbos și Paul Boncour. După informații demne de încredere, întrevederile au purtat asupra strângerii alianței polono-române și spiritul ei; asupra rezervelor făcute la București cu privire la proectul pactului privind apropierea Franței de Mica Înțelegere; și asupra chestiunii transformării în ambasade a legațiunilor de la București și Paris.

Asupra acestei ultime chestiuni, guvernul francez este de părere că ea nu ar putea fi, eventual, considerată decât pentru cele trei capitale ale Micii Inteleger și dacă ea înseamnă o cooperație mai strânsă între cele patru state, Franța socotește, dealtfel, că Londra ar trebui consultată în această privință».

Alte numeroase arestări în Rusia

MOSCOVA, 19. (Rador). — Agenția «Havas» transmite:

Din știrile culese din diferite surse reiese că Grigori Naumovici Kaminski, comisarul poporului la sănătatea publică, a fost arestat.

Până acum, nu există totuș o confirmare a acestei știri.

Deasemeni ar mai fi fost arestat Zurbovici Eliava, comisar al poporului adjunct la industria ușoară, Nicolai Kirilovici Antipov, președintele comisiunii de control sovietic de pe lângă consiliul comisarilor poporului și membru în consiliul muncii și apărării, precum și Daniel Egorovici Sulinov, președintele consiliului comisarilor poporului din republica federativă a Rusiei.

S'a remarcat în cercurile din Moscova faptul că la sosirea sa în gara de frontieră Negoresole, d. Sukru Kaya, ministru de interne al Turciei, a fost salutat de d. Umblyba, delegat al ministerului afacerilor străine, pe lângă consiliul comisarilor poporului din Rusia Albă, post care până acum era deținut de Kalina, a cărui înlocuire a trecut neobservată.

Scrisori din Germania

Lupta în contra șomajului

Guvernul național-socialist al cancelarului Adolf Hitler a obținut minunate rezultate, în lupta celui mai crunt flagel al secolului nostru: șomajul.

Pentru prima oară — după războiul mondial — statisticele ne arată că numărul șomerilor germani a scăzut, sub un milion. Spre a aprecia această cifră la justa ei valoare, se cade să reamintim că numărul șomerilor înainte de sosirea la putere a lui Adolf Hitler (1932) era de 6.128.000.

In van încercaseră guvernele democratice de înainte de Hitler să lupte contra șomajului, căci totul a fost în zadar. Căci nu numai că numărul nu se micșora, ci se și mărea din zi în zi. In Germania Weimariană 10 la sută din populație era fără lucru și muritoare de foame, gata oricând să se revolte, deși era sleită de puteri.

Calculând și familiile celor 10 la sută de șomeri, reese că o treime din populația Germaniei era muritoare de foame.

Aceasta a creiat o stare de dezechilibru morbid, o instabilitate politică, care în mod fatal ca desnodământ a adus pe Hitler la cârma țării. Dacă există domenii unde — poate — guvernul național-socialist german al cancelarului Adolf Hitler n'a avut rezultatele dorite, trebue totuși să recunoaștem că în materie de șomaj, el a avut un răsunător succes, înregistrând o victorie pe care nimeni n'o poate nega.

Dacă voim a marca etapele principale ale acestei grele lupte, se cade să subliniem că numai după un an de guvernare național-socialistă, cancelarul Hitler reuși să reducă numărul șomerilor cu 2.000.000 de unități; la sfârșitul lui Decembrie 1933 nu existau decât 4.058.000 șomeri. Un an mai târziu numărul șomerilor scăzu cu încă 2.094.000 unități.

In 1935 eforturile petru înlăturarea acestui flagel social, deși fură mari, rezultatele au fost slabe, numărul șomerilor fiind tot de 2.308.000 unități.

Remilitarizarea, stimularea industriei de războí, ocaziona — în 1936 — Germaniei posiblitatea de-a reduce numărul șomerilor la 1.475.000, pentruca astăzi (1937) numărul oamenilor fără lucru din Germania, să fie numai de 961.000.

Vedem deci că în trei ani șomajul a scăzut dela peste 6.000.000, la mai puțin de un milion. Și fără îndoială că între acești 961.000 șomeri se găsesc numeroși indivizi, cari sunt incapabili de orice muncă efectivă. Aceștia constituesc batalionul ireductibililor, asupra cărora nu poate acționa nici o măsură. Aceștia — odinioară — formau batalionul de cerșetori sau pensionari ai caselor de existență publică. Astăzi, însă, ei sunt asimilați șomerilor.

Pe bună dreptate național-socialismul german este mândru de rezultatele extraordinare pe care le-a obținut în lupta contra șomajului.

Vedem dar că guvernul național-socialist al cancelarului A Hitler se mulțumește numai cu victorii pacifice.

Radu Cernea

Berlin, 15 Iulie 1937.

„Hotare vechi și hotare noui"

Conferința d-lui profesor Nicolae Iorga la Vălenii de Munte

D. profesor N. Iorga a ținut la Universitatea populară din Vălenii-de-Munte, prima prelegere din ciclul: *„Hotare vechi și hotare noui"*. Dela început, d-sa a făcut o lămurire: Ce este hotarul.

In momentul de față hotarul este problemă de interes capital. Noțiunea de hotar a suferit mai multe schimbări. *Hotarul* este unguresc granița, austriac și frontieră *franțuzesc*. *Adevărul* pătrunde greu, pătrunde ideia că, hotarul n'are importanța care i se atribue. Hotarul la Români este viu, organic și antipodic hotarului formulat de diplomația improvizată de astăzi. Noi apărăm militărește hotarele noastre, dar nu apărăm în interior hotarele nației noastre. Hotarele organice trebuiesc ținute intacte.

Cea mai mare greșeală, pe care o facem, este că nu putem osebi sensul cuvintelor, osebire care e de mare importanță în stabilirea realităților.

D. Iorga aduce un bogat material istoric și documentar în susținerea problemei hotarelor, problemă care-i atât de dificilă și de puțin înțeleasă, între problemele de actualitate.

Se reîntregește partidul liberal?

In lumea politică s'au produs în ultima vreme, importante schimbări de atitudini. Apropiata plecare a guvernului Tătărescu, a făcut ca cei cari se „interesează" de rezolvarea succesiunei, să-și verifice prieteniile politice, căutând chiar să-și creieze altele.

Partidul liberal al d-lui Dinu Brătianu a fost în ultimul timp, lucrat de serioase perturbațiuni intestinale. Numeroși șefi de organizație au făcut obiecții mai ales pe tema neaplicării punctelor din program. Ba unii susțin că acest partid din cauza celor patru ani de guvernare s'a uzat prea mult.

Pentru ca să nu se producă descompunerea acestui organism politic — se caută o formulă de apropiere și reîntregire cu fracțiunea d-lui Gh. Brătianu.

Pentru realizarea acestui deziderat, au avut loc numeroase întrevederi și conciliabule, cari au culminat cu întrevederea de Duminică dintre cei doi șefi de partid, d-nii Dinu și George Brătianu.

Nu putem ști cari sunt rezultatele acestei întrevederi deocamdată.

Ceeace știm precis e că se fac sforțări pentru reîntregirea partidului liberal.

Foștii luptători sărbătoresc pe M. S. Regina Maria

Joi 22 Iulie a. c. fiind ziua numelui M. S. Regina Maria, asociațiile federalizate ale foștilor luptători sunt invitate să ia parte prin delegațiuni la Te-Deumul ce se va oficia la orele 11 dim. la catedrala foștilor luptători Biserica Rărvan.

Liga foștilor luptători, grade inferioare, va participa cu drapel și gardă, celelate asociațiuni cu basc și decorațiuni.

După solemnitate delegațiile vor merge la sediul federației din str. Bărăției Nr. 31, unde va conferenția d. col. Stătescu despre însemnătatea zilei.

M. S. Regele vizitând expoziția dela Paris

SPORT

Dreptate pentru U. Tricolor şi Crisana

Ostilitatea Beilis-ilor la lucru

Mîine, în comitet federal, Unirea Tricolor şi Crişana VOR FI SALVATE SAU RASTIGNITE. De mult ne-am spus cuvîntul în această chestiune şi am cerut cu toată ţăria să fie respectat footballul romînesc.

Am demonstrat deja, că în special Unirea Tricolor a ajuns pe pragul retrogardării nu din pricina jucătorilor ei, ci din pricina noastră a spectatorilor, gata să huiduim şi să ironizăm jocul mai moale al echipei oborene.

Şi 'n vreme ce publicul ăsta curios sălta de bucurie la shooturile băbeşti ale lui Dobay şi la jocul mastodont al lui Pernecky, oboseala vădită a lui Sucitulescu şi anchiloza nervilor lui Cîrjan şi tot sufletul pustiit al lui Petre Steinbach erau arătate cu degetul.

Nimeni nu s'a gîndit că Unirea Tricolor este singurul club care nu şi-a importat jucători, clubul care şi i-a crescut în sînul lui. In timp ce F. C. Rapidul pîndia.

Aşa i-au plecat cocoşele: Bogdan şi Petrică Rădulescu în plină glorie, pentrucă, acum la F. C. Rapid, măslinii de Kalman Konrad să fie vlăguiţi sau înrăviţi într'o eroare de joc (driblingul lui Bogdan).

PE JERTFELE OBORULUI, RAPIDUL A CIŞTIGAT CUPA ROMANIEI.

Şi Soboliţi sportului romînesc dansează în orbimea fiinţei lor. Aţi văzut pînă unde a mers o gazetă de specialitate, pînă la a da ospitalitate cu toată plăcerea unor rînduri medicale, veninoase faţă de viitorul cluburilor romîneşti.

Beilisul şi doctorul lui (nu l-o fi un ingenios pseudonim?) s'au cocoţat pe gard şi încurăjesc să oprească în loc gestul de mare înţeles romînesc al comitetului federal.

Deacolo, dela înălţimea incompetenţei şi a relei voinţe vădite, ironizează soarta cluburilor romîneşti, cu exemple din footballul străin. Păi sigur că Phoenix cu 11 jucători noi, cumpăraţi de ocazie din alte cluburi majore, va putea bate la trofeele diviziei A. Dar Phoenixul minoritar este, în formula actuală, capabil de o comparaţie cu Unirea Tricolor şi Crişana, echipe cu cărţi de vizită internaţională?

Cîtă vreme, peste graniţă şi în ţară, Unirea Tricolor şi Crişana au obţinut rezultate mari, Beilişii au tăcut mîlc (aşa cum acum n'au prea comentat blegeala Ripensiei) pentrucă în momentul cel mai tragic al destinului lor — să fie gratulate cu expectorări iudaice şi... medicale.

VREM DREPTATE PENTRU UNIREA TRICOLOR ŞI PENTRU CRIŞANA.

Altfel comitetul federal va fi consemnat de noi la neagră amintire.

Dar nu va face niciodată jocul Beilisului.

Ion Băleanu

ATLETISM

Succesul dela Cluj!

Conform tuturor prevederilor noastre, concursurile atletice cu caracter naţional desfăşurate la Cluj aveau să aducă prin rezultatele obţinute răsplata acelor puţini oficiali care muncesc pentru sportul romănesc şi afirmarea lui în cadrul marelui eveniment al anului: Jocurile Balcanice. Intr'adevăr comisia technică din F. R. A. a întocmit un program pre-balcanic care prevede concursuri atletice în toate centrele ţării, dându-se posibilitatea de a se antrena şi pune la punct un lot de atleţi care să ne reprezinte cât mai onorabil culorile. Natural, speranţele se îndreaptă tot spre atleţii din vechea gardă, deoarece timpul prea scurt nu îngădula descoperirea şi lansarea de tinere vedete. Dar cu ocazia acestor întreceri tot aveau să se evidenţieze şi 2—3 tineri asupra cărora să ne concentrăm atenţia pentru viitor. Programul comisiei technice a avut până acum succes deplin din toate punctele de vedere: rezultatele dela Cluj vorbează dela sine. E demn de reţinut că în interval de 4 săptămâni s'au doborât 7 recorduri naţionale şi s'au mai ameninţat şi alte câteva. După recordul lui Elhardt la prăjină, a lui Ciacinel la pentathlon, a lui Nemes la 800 m. şi la 4x400 a Viforului Dacia — iată alte trei recorduri naţionale omologate şi unul neomologat, la Cluj. 7 recorduri naţionale într'o lună? E un progres vizibil, chiar pentru necunoscători, care dovedeşte că încetul cu încetul atletismul romînesc se apropie de celea cea bună.

Recordurile

Seria recordurilor a deschis-o Macsciuc (Dragoş Vodă) la 110 m. garduri. Cernăuţeanul, un demn elev al lui Wegener, a câştigat cu uşurinţă, distanţându-şi adversarii, în timpul record de 15" 9/10. Vechiul record de 16" îi aparţinea. După părerea noastră timpul realizat la 110 m. garduri de Macsciuc va fi ameliorat chiar în cursul acestui sezon, deoarece viforistul Negra se află în mare formă şi aşteaptă încrezător să-şi ia revanşa asupra învingătorului său dela Predeal. Ne aducem aminte că în 1936, Negra după ce dase jos 3 garduri realizase la 110 m. timpul admirabil de 15"6/10.

La 400 m. garduri o surpriză. Favoritul, Lăpuşan, a fost învins de o „speranţă" Krapka (Esiosan, Oradia). Invingătorul pe care l-am văzut la Bucureşti bătându-l pe Negra la 110 m. garduri e speranţa noastră pentru probele de garduri dela Balcaniadă. Lăpuşan nu se mai prezintă dela un timp încoace în cele mai bune condiţii fizice. De ce? Krapka a ameliorat vechiul record cu o secundă. (Lăpuşan 58"2, Krapka 56"1) La ciocan Cotona (C. A. Recaş) a ameliorat fostul record al căp. Bădeu (V. D.) cu o aruncare de 42,47 m. faţă de 42,25.

In fine la disc Havalet a aruncat 47,57 m. ceiace constitue un nou record naţional, care nu va fi însă omologat deoarece metropolistul a venit iar cu discul „de-acasă". Dat fiind că a mai aruncat în afară de concurs 48,28 m. ne face să credem că e desigur în mare formă.

Speranţa: Stoichiţescu

Adevărata revelaţie a concursurilor dela Cluj a fost tânărul atlet ROMAN STOICHIŢESCU dela Şoimii care şi-a adjudecat cu uşurinţă şi siguranţă trei probe realizând o frumoasă performanţă tehnică. La lungime Stoichiţescu a sărit 6,95 metri învingând pe Lăpuşan care era favoritul probei. La înălţime după ce 10—12 atleţi au ajuns în acest sezon la o performanţă standard de 1.70, Stoichiţescu a reuşit 1,75 m. In fine, deşi obosit şi-a adjudecat şi triplu-saltul cu 13,39 m.)

Noi vedem în STOICHIŢESCU calităţile de rasă ale unui atlet care-l vor aşeza în fruntea atleţilor noştri. Sperăm că nu ne va desamăgi!

M. Pop

Costel Rădulescu adulat de Estoni

Dintr'o gazetă de seară desprindem: „Estonienii... au propus pur şi simplu ca matchul România-Estonia să fie arbitrat de d. Costel Rădulescu, ceiace bineînţeles forul român a refuzat.

Poate că era mai bine dacă accepta.

Aşadar Costel era bine cunoscut de Estonieni... Ce legături să fi avut el cu ei? De unde-l ştiu cât e de inapt? Poate au văzut ei odată un trial înaintea unui match cu Polonia pierdut cu 5—0, când l-a scos. El, Costel, Uriaşul, Expertul, pe... Vogl, de pe teren.

Propunerea estoniană îl acuză!

N'a arbitrat dar a băgat pe teren o echipă catastrofală, obligată să piardă.

America-Germania 2-1

LONDRA. — Azi s'a continuat matchul Germania — Statele Unite pentru Cupa Davis.

Perechea americană, *Budge Mako*, a învins după luptă mare dublul german *Cramm—Henkel* cu 4:6, 7:5, 8:6, 6:4.

Astfel U. S. A. conduce după a doua zi cu 2:1.

Salminen bate recordul lui Nurmi

HELSINKI 19. — Cunoscutul alergător finlandez, Salminen a stabilit eri în Louvola un nou record mondial pe 10.000 metri.

Salminen a realizat un timp de 30 min. 05,5 secunde. Vechiul record a fost deţinut de Paavo Nurmi cu: 30 min. 06,2 sec. stabilit în anul 1924 în Kuopio.

Cu acest prilej Salminen a doborât şi recordul mondial pe distanţa de 6 mile engleze, deţinut tot de Nurmi cu timpul: 29 min. 36,4 sec.

Noul record mondial pe această distanţă este: 29 minute 08,4 secunde.

Carnet

Tărtăreanu, un campion trist...

Il cunosc de mult pe noul campion al Marathonului romănesc. Toată populaţia groapei *Oulatu* îl chema *„Şoricel"*, poreclă care a făcut epocă. Atunci ca şi acum Tărtăreanu a rămas acelaş. E aproape de necrezut ca într'o perioadă de patrusprezece ani nimic să nu-i schimbe din înfăţişare, îmbrăcăminte şi obiceiuri! Poate că ridurile feţei sunt mai accentuate; poate că hainele sunt mai zdrenţuite. Dar el, Tărtăreanu, omuleţul acesta firav şi parcă scos din mormânt, mi-a lăsat aceiaş impresie de eri, de totdeauna.

De mic copil a avut de suferit. Părinţii săi erau săraci, lipiţi pământului. Totuşi, Şoricel îşi găsea uşor de mâncare. Când l-am cunoscut lucra la morminte de marmoră, fiind un bun cioplitor. Această meserie i-a dat putinţa să trăiască acceptabil până acum câţiva ani. De atunci somerur perpetuu.

Până acum patru sau cinci ani n'am auzit şi nu l-am văzut pe Tărtăreanu alergând. Când l-am văzut încă prima oară la o probă de 10.000 m. nu mi-a venit să cred ochilor. Tărtăreanu atlet! Haida de!

Mai târziu l-am văzut de multe ori alergând. Nu mi-a făcut nici-o impresie. L-am văzut câştigând probe. Tot n'am avut încredere în el. Şi când l-am zărit pe Şoricel trecând, el singur porţile Stadionului şi înaintând — mic, firav şi inofensiv — cu paşi victorioşi spre sosire, am rămas desorientat. Cunoşteam îndeajuns trecutul de vagabond, lupta pentru existenţă şi slaba condiţie fizică a *copilului nimănui*.

Tărtăreanu a câştigat. Ei şi! Eu tot nu cred, nu pot să cred.

Şoricel atlet... Niciodată.

Poate că viaţa aceasta tumultoasă viaţă, a vrut — par'că dorind să-şi bată joc de el — să-l scoată atlet. Căci, alergând de colo până colo, dintr'un colţ la altul, pentru a-şi procura o bucată de pâine amară, vagabondul s'a antrenat într'atât în cât îi venea uşor să reziste chilometri întregi fără să se resimtă.

Foamea! Da!, foamea l-a făcut pe şlefuitorul de marmoră să îmbrăţişeze această carieră dificilă, a fugii. Fugea pentru a uita. Fugea pentru a trece timpul. Şi, dacă în vechea Eladă s'a găsit un grec care să fugă 42 km. dela Marathon la Atena pentru ca, anunţând victoria ţării sale, să moară de... oboseală, la noi, ROMANUL TARTAREANU a parcurs această distanţă tocmai pentru a nu muri de... foame.

Câtă diferenţă! Ce ameţitoare prăpastie!

Recompensă? Nici una, Bado? Era să uit. Elenul a primit recompensa unei ţări descoperite în faţa măreţei sale fapte. Romănul a primit şi el ceva: o tinichea în care se specifică locul ocupat.

Comic şi nesfârşit de trist.

— Şoricel, bietul meu campion, de ce?

Nicu Nicolau

„Cazul Somogyi"

Nu ne aşteptam ca tocmai în pagina în care scrie cu atâta abnegaţie şi atâtea bice în cuvântul lui, confratele N. Grămătic (de pe poziţia noastră) să apară o punere la punct a indiferent cui pe chestia „Somogyi".

Nu ne interesează obiectivul polemicei, dar ne amărăşte OBIECTUL EI.

Dudula asta cu rachetă începe să-şi găsească apărare vra să zică.

Ni-e indiferent dacă şile tennisul atât de bine încât să apere la talma Suzanei Langlet, dacă o să ajungă pe ruta Balaton-Triest până la Wimbledon şi să facă — îi urăm, — cuplu cu Budge. Nu asta-l contestăm, siguranţa rachetei şi subtilităţile ei.

Altceva. Altceva pe care d. Şt. St. domnul ăsta este ceva pe la federaţia de tennis sau e rudă cu incipata caută să acopere cu multă uşurinţă. Fata asta neseriosă şi-a manifestat dorinţa să-şi lepede cetăţenia. Iar propaganda tenisului o pune în slujba pustei ungureşti, nu a plaiurilor noastre.

Cât priveşte cazurile: Mişu, De Morpurgo, Tanzer (ei dar ăsta te acuză domnule apologet somogyist!) — toate sunt simple diversiuni.

Verwaeke câştigă Etapa XV

Belgianul Verwaeke a câştigat etapa Luchon—Pau 194 km.

In clasament conduce tot Sylvere Maes cu 103 ore 48 minute 30 sec. urmat de Lapebie la 2 minute de primul.

Pe naţiuni — Belgia cu 312 ore 12 min. 14 sec.

Se primesc anunţuri pentru mica publicitate

Maistru zugrav şi vopsitor
Execută tot felul de lucrări
Doritorii se vor adresa: GH. CRISTESCU, Str. Florilor-Tel. 14

„Fotocopie"
MARTIN BILINSKY
MAGAZIN CREŞTIN
Developează, măreşte, reproduce. Aparate şi articole pentru Fotografi amatori.
CALEA VICTORIEI No. 38
(Colţ cu Pasajul Majestic)
Telefon No. 434/35.

Persoana dispusă asocieze cu 40.000 lei tipărirea unei cărţi de mare actualitate, va câştiga mult.
Adresaţi ziarul „Universul" 25 K.

Islazurile comunale nu vor mai fi înstrăinate

Direcţia păşunilor din ministerul de interne studiază problema unui decret-lege, prin care urmează să se oprească cu desăvârşire orice înstrăinare, cedare, etc. din islazurile comunale şi comune.

Prin această reglementare se urmăreşte să se vegheze la scricta conservare a păşunelor, cari au fost create pentru un scop bine determinat.

Plata salariilor şi pensiilor pe Iulie

La ministerul de finanţe s'a întocmit jurnalul consiliului de miniştri pentru alocarea sumelor necesare plăţii pensiilor şi salariilor, funcţionarilor publici, pe luna Iulie.

Jurnalul înglobează în acest scop, suma de un miliard, 161 milioane, 507 mii, 886 lei.

El va fi semnat probabil azi, ordonanţările şi plăţile urmând a se face imediat.

In jurul unei nenorociri

Intr'un ziar din Capitală a apărut un reportaj în care se arată că pe moşia regală Mănăstirea Ilfov s'ar fi înecat soldatul Socolov.

Adevărul e că nenorocirea s'a produs în comuna Noua Văcărească la moşia d-lui ministru Paraschivescu iar victima e un civil. La acea moşie nu sunt angajaţi militari pentru munci agricole.

ANCHETELE NOASTRE

Pentruce „şomează" abatorul de export

Exportul de vite şi carne prin Portul Constanţa

II

Din punct de vedere al plasării sale în Constanţa, Abatorul de export a fost aşezat cum nu se poate mai bine. Pe vadul principal al scurgerii vitelor noastre către Levant; se află deci şi în calea posibilităţilor sale de activitate. Mai mult încă, aci este şi în drumul aşa zisului „export" de carne tăiată, deci cu atât mai mult mai apropiat de aceste posibilităţi.

Să-i stabilim această ambianţă comercială şi în lumina cifrelor.

Calculat în kilograme, iată exportul de vite prin portul Constanta în ultimii patru ani:

In 1933	s'a exportat	694	tone
In 1934	„ „	15.094	„
In 1935	„ „	31.076	„
In 1936	„ „	19.429	„

Păsările exportate, urmând o linie zig-zagat ascendentă, au cifrat în 1936: 1.776.991 buc.

In primele 6 luni ale anului în curs, exportul de vite prin portul Contanţa a cifrat: 19.362 capete Dublând cifrele date în tone, pentru a afla numărul capetelor de vite exportate prin Constanţa (o vită mare având o medie de 500 kgr.) vom constata că Abatorul de export se află în calea a aproximativ o treime din exportul de vite de tăere al Ţării.

Nu se poate afla deci o condiţiune mai „ideală", mai favorabilă, rostului său comercial şi economic.

IMPORTANŢA ŞI VALOAREA UNEI OPERE COMERCIALE

Dar desigur toate acestea: şi prezenţa materiei prime exportabile pe teritoriul nostru, despre care ne-am ocupat în primul articol, — materie pe care abatorul trebue s'o transforme; şi „ambianţa favorabilă" comercială în care este aşezat, — deşi condiţiuni prealabile, — nu sunt comerciale, adică în baza lor nici o vită nu intră în abatorul de export spre tăere şi nici nu e căutată spre export. Pentru aceasta se cere legături, cereri directe de carne tăiată peste graniţă, contracte, afaceri. O operă comercială nu se poate baza, pentru a fi viabilă numai pe situaţiuni şi ambianţă, favorabile; trebue să fie legată de concret, de imediat, pentruca treptat să se poată extinde şi extinde importanţa şi valoarea sa.

S'a avut acest lucru în vedere la abatorul de export? Cereri de carne tăiată peste graniţă; lipsă pe pieţele străine, posibilităţi de plasare fără concurenţă, etc.?

Vom adăoga că şi din acest punct de vedere iniţiatorii abatorului de export au fost prevăzători. Au scontat două posibilităţi: una locală şi imediată şi alta externă şi nemijlocit posibilă.

Aprovizionarea vapoarelor cu carne

Posibilitatea locală sta în aprovizionarea vapoarelor intrate în portul Constanţa, cu carne. Aprovizionare de importanţă capitală pentru abatorul de export, nu numai prin deverul mare, de care ne vom ocupa, ci şi prin faptul că marfa luându-se local, direct, scutea statul şi abatorul de atâtea noui investiţii tehnice necesare unui transport îndepărtat, ca: staţie frigorifercă de îmbarcare în port, vapoare cu frigorifere pentru transportul pe mare, eventual lăzi isoterme, etc.

S'a contat pe această aprovizionare şi pe drept cuvânt.

La data iniţierii abatorului piaţa Constanţa reprezenta cea mai ieftină piaţă de port din Marea Neagră şi Mediterana; la Constanţa intră anual ccu. 2000 de vase.

In faţa unui avantaj comercial de această natură, şi unor astfel de intrări de vase, calculul este simplu, în avantajul abatorului.

Luând de bază aceste 2000 de vase şi pentru un moment, numai personalul lor, echipajul, socotit a câte 50 persoane fiecare, avem anual la Constanţa 100.000 de flotanţi. Socotind că un vas rămâne, în mediu în port — sosire, formalităţi, descărcare, încărcare, etc. — 5 zile, obţinem, pentru 100.000 de oameni, 500.000 zile de hrană. Cinci sute de mii de zile anual de consum de carne în hrană efectivă, în port. Nu trebuie uitat însă că vasele fac aprovizionare şi pentru plecare, pentru aceiaşi sută de mii de oameni, şi cel puţin pentru încă 5 zile de hrană — timpul necesar până la primul port, cu aceleaşi formalităţi, descărcări, încărcări, acostări, etc. şi fac aceste aprovizionări în noi cu atât mai mult cu cât pe lângă considerendul aprovizionării propriu zise, intervine faptul că Constanţa e mai eftină. Deci încă 500.000 zile de hrană cel puţin.

Dacă la acest calcul vom mai adăoga 50.000 de călători anual pe aceste vase, după cum ni-i arată statistica, cu hrana lor pe cinci zile de voiaj, asigurată pe vas, vom obţine dat de intrările de vase şi aprovizionările lor, un total anual de 1.250.000 zile de hrană, care aduc în sarcina abatorului de export (socotind de ins 750 gr. de carne pe zi) circa un milion de kilograme de carne anual.

O SITUAŢIE INGRIJORATOARE

In faţa acestei cereri şi ţinând seamă că acelaş Abator de export trebuie să procure carnea necesară şi la un oraş ca Constanţa cu 60.000 locuitori, rămâne să te întrebi dacă, cu toate cele trei săli ale sale de tăere, şi cu toată capacitatea sa zilnică, în opt ore de transformare în carne a 160 vite mari şi 350 mici, adică cu producţia sa de 100.000 kgr. carne zilnic, ar putea răzbi, chiar când s'ar munci cu 3 echipe a 8 ore, în 24 ore.

Fapt este că Abatorul de export ar atinge azi 25.000 kgr. carne zilnic, pentru nevoile populaţiei locale.

Care să fie cauza? Lipsa de cerere de carne pe piaţa Orientului! Creierea, în alt loc, în pofida Constanţei, a unei pieţe concurente! De aceasta ne vom ocupa în articolul viitor.

Sever Carp

Sfinţirea nouilor isvoare captate la băile Vatra-Dornei

Mitropolitul Bucovinei şi al Moldovei iau parte la această solemnitate

VATRA-DORNEI, 16.— Zilele trecute a avut loc în prezenţa I. P. S. S. Visarion Puiu, mitropolitul Bucovinei şi I. P. S. S. Nicodim, mitropolitul Moldovei, sfinţirea nouilor isvoare captate la gura-Negri. Slujba religioasă a fost oficiată de părintele Petruc, asistat de un sobor de preoţi.

Mitropolitul Bucovinei şi Moldovei au binecuvântat lucrările, iar apoi s'a servit o gustare celor prezenţi.

Prin captarea acestor isvoare băile Vatra-Dornei vor avea cele mai bune băi de acid carbonic.

In ultimii ani isvoarele vechi nu au mai avut puterea de alimentaţie deoarece cerinţele sunt din ce în ce mai mari.

D. ing. Constantinescu şi-a dat seama la timp că dacă noui isvoare nu vor fi captate, localitatea noastră nu va mai putea fi printre primele şi renumitele staţiuni din ţară. Având sprijinul I. P. S. S. Visarion Puiu, mitropolitul Bucovinei, d-sa a realizat una din cele mai importante lucrări folositoare băilor Vatra-Dornei.

Printre asistenţi remarcăm pe: I. P. S. S. Lucian Triteanu, episcop al Romanului, senator Petru Forfotă, ing. Constantinescu, Dr. Orest Tărnoveanu, preş. judecător, dr. Mălinaş, dr. Gheorghiu, Reus de Mărza, şeful poliţiei, comisar Popovici, Leon Mănescu, notar public, d-rele Jeni Rilous, Vicol, Popescu şi d-nii Coşu, V. Cărăuşu, Constantin Piticaru, prof. Cehovschi, Pintilei Böhm, etc.

R. P.

Examene de limba română la C. F. R.

Direcţiunea generală a căilor ferate a dispus ţinerea unor noui examene generale de limba română în luna Septembrie a. c. la care vor fi chemaţi toţi funcţionarii, agenţii, meseriaşii, ajutorii de meseriaşi şi lucrătorii din cadrele C. F. R. (tabela A B şi C) cari nu cunosc suficient limba oficială, indiferent dacă au mai fost vreodată sau nu examinaţi şi indiferent de rezultatul acestor examene.

Nu vor fi chemaţi la aceste noui examene acei cari în urma ultimelor examinări cari au avut loc, au fost licenţiaţi din serviciu şi nici acei a căror licenţiere este în curs.

Examenele se vor ţine la reşedinţa fiecărui grup de inspecţiuni şi vor fi terminate negreşit până la finele lunei Septembrie 1937.

Personalul chemat la examen nu are dreptul la îndemnizare de deplasare, ci numai la ordine de transport în interes de serviciu dus şi întors până la reşedinţa grupului de inspecţii.

Pentru personalul care deţine funcţiuni pentru îndeplinirea cărora se cere scrierea, citirea şi vorbirea, examinarea va fi egal de strictă la scris cât şi la oral.

Pentru personalul care deţine funcţiuni pentru îndeplinirea cărora nu se cere scrierea, cum este în genere personalul din tabelele B şi C, examinarea va fi totuşi făcută şi la oral şi la scris, însă între cele două note nu se va face media. Notele se vor da separat, făcându-se despre aceasta menţiune specială.

CITIŢI în fiecare lună
„LUMEA NOUĂ"
Director M. MANOILESCU
singura revistă de studii precise şi complete asupra ţării noastre înnoite, asupra României tinere, de mâine.

Durerí bucovinene

Comerţul de export din Bucovina în mâinile Israelului

Comerţul cu piei şi blănuri. Tot Samoil Hoirisch!

CERNAUŢI 19. — Am arătat în câteva reportaje precedente dezastrul comerţului de export din Bucovina, aflat complet în mâinile jidanilor. Am precizat, apoi, rolul autorităţilor cari au posibilitatea de-a stăvili asemenea situaţiuni, cari pun în inferioritate sau de cele mai multe ori înlătură elementul romînesc dela participarea la viaţa economică din Bucovina. *Bandele jidoveşti, cartelate au ajuns să transforme anumite categorii de comerţ în monopol.* De aici jocul preţurilor la bunul plac, de unde viaţa scumpă şi preţurile disproporţionate.

Am stabilit apoi faimoasele escrocherii operate cu sustragerea devizelor, ale bandei Gottesmann-Hoirisch-Lewithall, cari se cifrează la 366.000.000 lei, fără ca, totuşi, o măsură de salubritate comercială să intervină din partea autorităţilor în drept.

In afară de aceasta jidanii, cari se ocupă cu comerţul, sustrag sistematic declaraţiile de export cuvenite pentru a se putea îmbogăţi rapid.

Astfel au procedat cunoscuţii gangsteri ai comerţului internaţional Gothesmann - Birnbotz - Birnbaum-Feldman - Wiener în vara anului trecut, când prin sustragere de devize au întrecut faimoasa sumă de 100.000.000 lei.

Deşi arestaţi, pentru scurtă vreme de altfel, totuşi jidanii n'au acoperit suma escrocată. Care să fie cauza?

ALTE ESCROCHERII, ALŢI BENEFICIARI

Pe lângă exportul de păsări, de care ne-am ocupat şi ne vom mai ocupa, căci mai sunt unele afaceri cari trebue date în vileag, pentru a se cunoaşte întregul sistem al banditismelor jidoveşti, mai este şi exportul de blănuri şi piei crude, acaparat deasemenea de jidani.

Se ştie, de altfel, că Bucovina şi în special Cernăuţii sunt centre de comercializare şi export foarte importante pentru blănuri şi piei crude. Aceste bunuri de comerţ sunt adunate prin agenţi special, din nordul ţării şi mai ales din Basarabia. Pe lângă faptul că exportul de blănuri şi piei crude, aduce un venit foarte mare, jidanii, cari au acaparat acest comerţ, întrebuinţează clasicul sistem al căilor lăturalnice, pentruca izvorul de venituri să fie mai fructuos. Două bande operează nestingherite: una condusă de individul cu cazier Menlamin Metsch, având drept companioni pe Osias Leiser Wolf, inginer Locker şi Karl Ludwig, având drept staroste pe vestitul gangster Heinrich Schwartz; cealaltă bandă e condusă de harbării basarabeni Huzer, Starosta, binecunoscutul escroc Samuil Hoirisch şi banca Basarabiei.

Aceste două consorţii operează în voie înşelând statul cu sume fantastice, nesocotind atât legea statului, pe spinarea căruia trăesc, că şi bunul simţ al omenirei şi nici cinstea în afaceri.

Acelaş sistem al corupţiei, al afacerilor ascunse, al fraudelor cu devize, despre care ne vom ocupa într'un reportagiu viitor, când vom preciza cu DATE ŞI CIFRE CONTROLATE toate escrocheriile săvârşite în legătură cu comerţul de blănuri şi piei crude.

GEORGE DRUMUR

Cetiţi şi răspândiţi „BUNA VESTIRE"

Un realizator în fruntea C.F.R-ului:
d. general M. Ionescu

Câteva din înfăptuirile noului președinte al Consiliului de administrație al C. F. R.-ului

Mâine, Miercuri 21 Iulie va avea loc instalarea d-lui general Mihail Ionescu — fostul director general al C. F. R. în postul de președinte al consiliului de administrație al C. F. R.

D. general Mihail Ionescu a fost unul din directorii generali ai C. F. R. care a lăsat în urma dumisale o serie întreagă de realizări și o tradiție ce a rămas vie în memoria opiniei publice dela noi.

Iată de ce noi, această tribună de românism, suntem cea dintâiu gazetă românească și creștină care ține să-și exprime sincer bucuria revenirii d-lui general Mihail Ionescu în fruntea conducerii C. F. R.

Câteva din realizările d-lui general M. Ionescu

— Linia Constanța-Techirghiol —

Problema construirii acestei linii s'a pus odată cu alipirea Dobrogei. Mai bine de un secol s'a tot vorbit și s'a proectat construirea acestei linii. N'a fost alegere în care candidații Tomisului să nu fi promis construirea imediată a acestei linii.

Dar odată cu obținerea votului

D. GENERAL MIHAIL IONESCU

promisiunea — căci altceva nu era — trecea în domeniul uitării.

D. general M. Ionescu a construit-o în atâtea luni câte decenii de promisiuni deșarte trecuse până atunci. Dacă d. general Mih. Ionescu mai rămânea în fruntea c. f. r. am fi avut astăzi și prelungirea acestei linii până la admirabila plajă și stație balneară care este Mangalia.

Tot sub conducerea d-sale, după stația eri de pauză, se va realiza și această prelungire mult dorită.

PODUL DELA CERNA-VODA

O altă înfăptuire dorită de toată suflarea românească era refacerea podului dela Cernavoda care mai bine de un deceniu a rămas ca o rană deschisă de războiul nostru de reîntregire.

Trecerea se făcea la pas, prin pilotare, iar călătorii aveau adevărate emoții ori de câte ori soarta îi mâna să treacă în tren peste căpițura din lemn a podului care scârțâia aprig din toate încheieturile chiar și la trecerea unui pieton. Admirabilul gospodar omul practic și clar văzător care este generalul Mihail Ionescu a înțeles că este o rușine ca să mai rămâe deschisă această gangrenă.

A pus mâna pe bisturiu a tăiat în carnea vie a bugetului c. f. r. și ne-a dat podul dela Cerna-Vodă așa cum era înainte de războiu.

MUTAREA ATELIERELOR ȘI RENOVAREA GARII DE NORD

Atelierele din fața gării de Nord nu mai puteau corespunde vremii.

Instalațiile dela 1878 nu numai că nu mai erau în stare a satisface nevoile mereu crescânde dar datorită instalațiilor primitive se lucra în continuă pierdere.

In plus, ele constituiau, chiar în inima orașului, cea mai mare aglomerație de instalații ceace era un veșnic atentat la liniștea și siguranța vecinilor.

Datorită simțului gospodăresc al d-lui general Mih. Ionescu astăzi C. F. R. are posibilitatea să-și construiască un monumental palat administrativ chiar în fața Gării de Nord a cărei renovare se datorește tot dumisale.

Astăzi Gara de Nord face multă cinste Capitalei României Mari.

EXAMENELE DE LIMBA ROMANA

Sub înțeleapta conducere a d-lui general Mih. Ionescu personalul c. f. r. minoritar a dat examene de limba română, examene cari s'au repetat.

Toți cei cari nu vroiau să vorbească în limba statului s'au apucat pe învățat. Iar la examene au cunoscut rigorile unei examinări serioase.

Abia venit la postul de mare răspundere și mare cinste din fruntea c. f. r. și întreg personalul minoritar a fost chemat la un nou examen de limba română.

Dar despre opera d-lui general Mih. Ionescu vom mai vorbi în numerile viitoare.

V. Atanasiu

Tribunalul Putna achită pe legionari

Pe ziua de 13 Iulie a. c. s'a judecat de către Tribunalul Putna s. II acțiunea de dare în judecată de către parchet, contra legionarilor Vasile State Adjud, Inv. Diaconu, Inv. Căsăneanu, I. Vrânceanu, Anton Antohe, Ilie Zamfir, Gh. Pascal, Vasile Teirău, Ion I. Popa, Nec. Stăncilă, Coman Petre, Ion Tălmaciu, Gh. Păslaru student, Grig. Brânză, Inv. Seciu, Gh. Bragă student, C. Băleo și I. Stanciu, pentrucă împreună și cu alți legionari au luat parte la sfințirea unei fântâni zidită în 1936, în amintirea lui Hristache Solomon fostul șef al legionarilor din Putna, având îmbrăcate pe sub haină cămăși de culoare verde.

Tribunalul și-a însușit punctul de vedere al apărării și pronunță achitarea legionarilor pentru portul cămășilor verzi, dar condamnă pe legionarii Gh. Căsăneanu, Gh. Pascal, Nec. Stăncilă și Anton D. Antohe pentru portul iconiței Arhanghelului Mihail la câte 2000 lei amendă.

Aprovizionarea cu lemne a personalului O.A.P.-C.F.R.

Direcțiunea generală C. F. R. a aprobat ca, pentru aprovizionarea cu lemne a personalului Direcțiunii Generale pentru Ocrotirea și Ajutorarea Personalului C. F. R. din București, transportul a 700 vag. a 10 tone de lemne de foc să se facă cu aplicarea tarifului 87 (sporit cu 15%) calculat cu 50% reducere adică în aceleași condițiuni ca și pentru personalul C. F. R.

Taxele de transport astfel socotite se vor plăti efectiv.

Transportul acestor lemne se va face în baza certificatelor ce se vor elibera de direcțiunea Economatului dela distanța maximă de 600 km. iar valabilitatea lor este până la 1 Decembrie.

Numiri în învățământul superior

Ministerul educației naționale a aprobat următoarele numiri în învățământul superior:

D. Mihail Antonescu, conferențiar permanent la catedra de drept internațional dela Academia comercială din București.

D-na Eugenia Chirnoagă, asistentă de chimie analitică la Școala politehnică din București.

D. D. Isăcescu, asistent la laboratorul de chimie organică de la facultatea de științe din București.

D-nii Traian Chelaru, A. Trenkian și Petre Irvase, asistenți la facultatea de litere din Cernăuți.

D. I. Popovici, asistent definitiv la seminarul de drept internațional public dela facultatea de drept din Iași.

D. Octavian Ștefanovici, asistent la catedra de drept internațional public de la facultatea de drept din Cernăuți.

Unde au rămas scutecile?

Nici mușamale pentru sugaci nu se găsesc la Moscova!

Citim în ziarul „Pravda" din Moscova: „La secția municipală a comisariatului intern sună neîntrerupt telefonul: maternitățile, secțiunile de circumscripție ale comisariatului sănătății, magazinele cu articole pentru sugaci și copii, toți cer scutece, paturi de copii, pătuțe pentru copii și alte lucruri pentru îngrijirea sugacilor. Insă la secția municipală nu există nici un singur angajat, care s'ar ocupa de aceste lucruri pentru îngrijirea sugacilor. In cazul cel mai bun se dă sfatul de a se adresa Mostorg-ului (organizația de comerț din Moscova), anume către secția de mărfuri pentru copii. Insă o asemenea secție nici nu mai există la Mostorg...

Au trecut deja mai multe luni, de când nici un magazin din Moscova nu mai dispune de lucrurile cele mai necesare dintr'un trusou pentru sugaci. „Trusouri de sugaci nu sunt" este răspunsul stereotip al vânzătorilor. In acelaș timp stau înmagazinate la depozitul trustului de lingerie din Moscova mii de trusouri de sugaci. S'a constatat, că în acest timp birocrații au fost ocupați cu „calcularea scutecelor"...!

In schimb, se oferă zilnic directorului magazinului de mărfuri pentru copii No. 104 de către depozitul central al Mostorgului plapume pentru adulți, costume de ski, galoșe No. 13 și alte lucruri, pe care cei nou-născuți le pot întrebuința în cazul cel mai bun după 20 de ani".

In privința mușamalelor pentru sugaci, situația este aceiaș la Moscova. „Incercați odată să cumpărați o mușama pentru un sugaci. Nu o veți găsi la nici o sucursală a Mostorgului. Vânzătorii te trimet la farmacie. Am fost la zece farmacii și nu am putut găsi nicăeri o mușama pentru un sugaci"(!!).

După cel mai modern terminus technicus al capitalei sovietice, asta se numește „Comerț sovietic cultural"!

Noui alegeri comunale

In cursul acestei luni se vor face alegeri comunale în mai multe comune din țară.

Astfel la 21 Iulie se vor face alegeri la: Bihorteni și Corund, jud. Odorhei; la 22 Iulie: Borșa Costui, Ocna Sugatag și Vișeul de Sus, județul Maramureș.

La 23 Iulie: Baia Mare, Baia Sprie, jud. Satu Mare, Lipova (Timișul Torontal).

La 24 Iulie: Blaj, Brașov, Câmpulung Moldovenesc, Cetatea Albă, Făgăraș, Rădăuți, S. Sărat, Aiud, Vălenii de Munte, Băile Tușnad, Carmen Sylva, Eforie, Râșnov, Salonta, Aninoasa (Caraș).

La 29 Iulie: Vicanica, Soroca, Abrud, Dorna Cândrenilor.

La 8 August: Sibiu.

La 10 August: Tighina.

La 12 August: Băile Serghievca (Cetatea Albă) și Saba Târg.

La 22 August: Tg. Ocna.

La 30 Septembrie: Burnaș (Cetatea Albă).

La 24 August: Bistrița, Cernăuți, Cluj, Dej, Odorhei, Oradea, Satu Mare, Sf. Gheorghe, Storojineț, Tg. Mureș, Timișoara, Zalău și Focșani.

FAPTE DIVERSE

INCERCARI DE SINUCIDERE

O impresionantă încercare de sinucidere s'a înregistrat eri în str. Rondă 31.

Tânăra doamnă Georgeta Minculescu, a luat zece lingurițe de veronal.

Sinucigașa a lăsat un bilet prin care precizează că nimeni nu poate fi învinuit de moartea ei.

Ancheta deschisă imediat, a constatat că d-na Minculescu a fost căsătorită și recent divorțată de soțul ei, cu care a avut un copilaș, astăzi în etate de 2 ani.

Apoi s'a logodit cu un ofițer.

Poate, neînțelegeri ce nu se puteau spune, au adus-o, într'o gravă boală de nervi.

Gestul l-a comis într'un moment de deprimare sufletească.

După îngrijirile date în spitalul Colțea tânăra doamnă este în afară de orice pericol.

*

Femeia Julieta Bărbulescu din str. Dristorului 25, a încercat să se sinucidă luând 180 grame tinctură de iod.

In această stare a ieșit pe stradă, cu ce intenții nu se știe.

Ajunsă în Calea Dudești colț cu str. Traian, femeiei i s'a făcut rău și a căzut jos. In stare gravă, a fost transportată la spitalul de Urgență.

SINUCIDEREA UNUI PENSIONAR

Pensionarul Nicolae Mihăescu, s'a dus azi dimineață în comuna Băneasa la sora lui Rica Mihăescu.

Bătrânul era de câtva timp într'o stare sufletească foarte grea, din cauza morții soției sale.

In casa sorei sale, Mihăescu s'a spânzurat de clanța ușei, într'un moment când, nu era nimeni în apropiere.

El a lăsat o scrisoare prin care spune că, după o conviețuire de 25 ani, cu soția sa, nu mai poate suporta viața singur.

Abonamentele pentru băi sunt valabile numai la trenurile personale

Abonamentele pentru băi, atât cele pentru particulari cât și cele pentru personalul și pensionarii C. F. R., sunt valabile numai la trenurile personale.

Pentru accelerat se va plăti suplimentul cu reducerea la care are dreptul abonatul.

Serbarea patronului aviației

Azi dimineață la orele 9.30 s'a desfășurat la monumentul aviatorilor eroi, serbarea patronului aviației.

Pe ambele laturi ale șoselei Jianu, se aflau înșiruite trupele de aviație din garnizoană, sub comanda d-lui general Beroniade.

Din partea guvernului au luat parte d-nii: Radu Irimescu, ministrul aerului și marinei și ad-interim la apărarea națională, V. Sassu ministrul justiției și A. Bentoiu, subsecretar de stat la justiție.

Au mai fost de față d-nii: G-rali: Manu, Ilasievici, Todicescu, Popescu G., Cornicioiu, Teleanu, dr. Saidac, Sturza, Rojinski și Zadig.

Amiralii: Bărbuleanu și Bocrescu.

Comandori: Scarlat Răduiescu, Argeșeanu, A. Popovici, Răcășanu, Ramiro Enescu, Vasiliu, Diculescu, Emil Gheorghiu, colonel Beaunne, atașat aeronautic francez, col. De La Porta, atașatul aeronautic italian, col. Traian Makarovici, d-na Ioana Cantacuzino, lot.-col. Pârvulescu, căpit. Francisco Galeno, arhitect Mihalcea etc.

La orele 9.45 a sosit d. R. Irimescu, ministrul aerului și marinei, și ad-interim al apărării naționale.

D. general Beroniade, comandantul parăzii a prezentat raportul.

D. ministru Irimescu, a trecut apoi în revistă trupele înșiruite.

S'a oficiat un serviciu religios pentru pomenirea celor 230 aviatori eroi, căzuți în serviciul patriei. Slujba a fost oficiată de un sobor de preoți în frunte cu părintele Inocențiu Ștefănescu, confesorul garnizoanei.

După oficierea serviciului religios, d. gen. Beroniade a rostit o însuflețită cuvântare.

D-sa a spus între altele:

Ziua aceasta în care se cinstește memoria aviatorilor noștri căzuți eroic, este o zi mare care se așează an de an, cu putință de afirmare în datina noastră.

Azi când proslăvim pe morții noștri, ne-a cuprins o profundă emoție, privind bronzul care amintește trecătorilor pe eroii cari s'au jertfit țării.

D-sa termină spunând, că gândul tuturor trebuie să se îndrepte către M. Sa Regele Carol II. După cuvântare, a urmat defilarea trupelor cari s'au prezentat într'o ținută perfectă.

O pioasă ceremonie la biserica Sf. Dumitru Colentina

Duminică, 18 Iulie, cu un ceremonial deosebit, au fost reînhumate în biserica nouă Sf. Dumitru-Colentina osemintele ctitorilor vechii biserici.

Biserica veche a fost zidită în anul 1839, de către Domițian Ieromonahul, duhovnicul familiei Domnitorului Ghica.

Serviciul religios a fost oficiat de P. S. sa arhiereu Veniamin Pocitan, înconjurat de un sobor de preoți.

P. S. S. arhiereul Veniamin a vorbit despre Domițian Ieromonahul și familia sa, care pătrunși de marea lor credință au zidit cu osârdia și cheltuiala lor acest sfânt locaș. P. S. S. dă ca exemplu fapta creștinească a acestui duhovnic și a familiei sale și îndeamnă pe toți cei de față să urmeze exemplul acestor buni credincioși.

Din partea consiliului parohial a vorbit d. I. Voiculescu, arătând că biserica veche a servit o sută de ani ca locaș de rugăciune strămoșilor și părinților noștri, cari ne-au învățat și pe noi să fim iubitori de cele sfinte, asemenea și respectul ce datorăm acestor ctitori.

In numele urmașilor ctitorilor fondatori a vorbit d. col. farmacist D. M. Ionescu, mulțumind I. P. S. S. dr. Miron Cristea, care pătruns de respectul ce datorează biserica ctitorilor fondatori, a dispus ca osămintele să fie reînhumate cu cinstea cuvenită în biserica nouă, ce este clădită alături de cea veche. Asemenea mulțumește preoților și consiliului parohial, cari au contribuit la această înălțătoare ceremonie, precum și numeroasei asistențe.

Cum sunt furate pădurile maramureșenilor

Statul frustat cu 4 milioane lei

In Maramureșul invadat de cel mai înspăimântător număr de străini, furtul pădurilor nu mai încetează. Falnicii stejari cad unul câte unul sub loviturile nemiloase ale toporului își găsește cozile sale. Pe creasta dealurilor se ivește chelia ca pe ceafa burlacilor lomnatici.

Cu drept cuvânt, ținutul lui Dragoș Vodă a devenit jungla bișnițarilor galițieni setoși de bani unde fiecare fură în voie, fără teama sancțiunilor exemplificatoare. Fiindcă ovreii sunt meșteri în a-și asigura complicitatea unor inconștienți.

Pentru numărul de astăzi dăm cazul firmei evreești Lomaș din Satu Mare, care prin manopere diabolice a reușit să frusteze fiscul cu suma de 4 milioane 240 mii lei.

Iată în ce constă operațiunea acestei firme:

In anul 1935 evreul Vilhelm Fried — prepusul firmei Lomaș — încheiase cu locuitorii comunei Cuhea, o tranzacție prin care comuna în schimbul sumei de 800 mii lei și a unui munte numit Iulcescu, îi cedează o pădure de 15 mii mc. lemne de stejar. Evreul Fried după încheerea târgului, cedase drepturile sale firmei Lomaș care a și început exploatarea, reușind să fasoneze 4000 mc. de lemne.

In urma campaniilor de presă, ministerul a anulat contractul de schimb ordonând sistarea oricărui transport de lemne.

Firma Lomaș însă nu s'a dat bătută și sub pretextul că ea este terța persoană în afacerea încheiată de Fried, pe calea justiției a obținut ridicarea lemnelor sechestrate.

Cum contractul de schimb încheiat între Fried și comună, prevedea că sătenii vor primi suma de 800 mii lei și vor intra în posesiunea de drept a muntelui numai după ce firma va ridica întregul material lemnos, comuna Cuhea s'a pomenit și fără bani și fără 4000 mc lemne.

Această situație a durat până în anul curent, când firma Lomaș, cu intenția vădită de a se sustrage unei licitații publice, a oferit românilor încolțiți de nevoi, un nou munte și suma de 400 mii lei. Sătenii lipsiți de sfătuitori sinceri, au fost constrânși să accepte noua ofertă.

Atât numai că în timp ce românii au primit 2 munți în valoare de 1 milion lei și suma de 400 mii lei, ei au cedat firmei evreești Lomaș 15 mii m^3 lemne în picioare cari valorează 15 milioane lei.

Evreii din Lomaș au prezentat administrației financiare dezonerată de administratorul sperțar G. Gardo contractul de schimb, în care prețul pădurii era subestimat la valoarea munților. Și astfel în loc de 4 milioane 500 mii lei impozit agricol și proporțional, au vărsat în visteria statului numai 260 mii lei.

In fața acestei sustrageri dela impozit, cerem Ministerului de Finanțe să ordone imediata sechestrare a lemnelor și să cerceteze motivele cari l-au împiedicat pe administratorul financiar G. Gardo de-a nu cerceta valoarea reală a pădurii acaparată de evreii dela Lomaș.

Mai ales că administratorul financiar Gardo nu este debutant în isprăvi de acest soiu.

Alex. M. Masina

Incurajați industria și comerțul românesc

CUMPARAȚI EFTIN
GEAMURI, oglinzi, rame, cristale și picturi
IOAN PUCHIU
București, Calea Moșilor, 21 — Telefon 344/59

MOBILE Sufragerii cubiste, Studio-uri, Birouri, Dormitoare și Garnituri tapisate de salon
LA GOGU GEORGESCU
Magazin românesc de mobile
Medaliat cu Meritul Comercial și Industrial
București, Str. Bărăției No. 55 și B-dul Maria No. 1 — Tel. 4-73/1

MAGAZINUL DE INCALȚAMINTE
Vasile Vasilescu
București, STR. CAROL No. 46
a mulțumit întotdeauna cerințele marelui și variatului public românesc din Capitală și Provincie cu serviciile sale
Aci se încalță studentul și sportivul, legionarul și premilitarul, bogatul și săracul — toată lumea care dorește să aibă o încălțăminte trainică lucrată cu mult gust și eftină.

Electrificarea satelor

Consiliul superior al electrificărei rurale a examinat în ultima ședință finală sub președinția d-lui ing. Traian Pârvu, secretarul general al lucrărilor publice și al comunicațiilor, ofertele depuse la licitațiile lucrărilor de linii electrice în centrele T.-Severin (pentru satele dimprejur), Săbăoani (jud. Roman), Băile Herculane (jud. Severin) și Novaci (jud. Gorj).

In prețurile fixate se vor face următoarele lucrări: construirea liniilor de înaltă și joasă tensiune, a posturilor de transformare și a rețelelor de distribuție în 7—8 comune din jurul centrelor de mai sus cu satele respective.

S'a hotărât acordarea unei subvenții de 2.500.000 lei pentru construirea uzinei dela Dobrița, jud. Gorj, a ministerului sănătății, care va avea să servească, în parte, sanatoriului ce construește în acest punct, departamentul de mai sus pentru tuberculoși, și în parte, electrificărei regiunei respective.

Curier judiciar

SPECULA ȘI MERCURIALE

Ca să ni se facă o iluzie de stăvilire a speculei, ni s'au dat „mercuriale". Dar, pentrucă la noi legea nu prea se aplică, au crezut mulți că-i un fel de glumă. De astă dată, se vede însă, că treaba-i serioasă.

Nu știm dacă-i numai cu mercurialele [illegible] și cu specula, căci judecătoria urbană București, a condamnat câțiva comercianți infractori, la câte 3000 lei amendă, pe baza proceselor verbale de contravenție, fiind învinuiți că n'au afișat prețurile prevăzute în mercuriale.

Deci, primele victime a mercurialelor.

FALȘURILE DELA CONTIGENTARE

Nicolae Golumba și Gh. Straton, autorii falsificării autorizațiilor de import, au adresat cabinetului VII instrucție cereri de eliberare provizorie pe cauțiune, cu toate că cercetările în această afacere n'au fost terminate încă.

D. judecător Simionescu, după o scurtă examinare, a respins aceste cereri.

ZAHAR...AMAR

Ion Bahart, umbla din casă în casă cu mostre de zahăr, oferind acest aliment spre cumpărare cu 15 lei kgr.

Dar, pentrucă numai el putea vinde cu acest preț, marfa trebuia plătită înainte.

In acest scop, „negustorul" lua clientul spre a-l conduce la marfă, având grijă să se oprească când la gară, când la un imobil cu cel puțin două ieșiri. Natural, după ce încasa un acont de [illegible] 2500 lei.

Apoi clientul aștepta zadarnic, până-l apucau remușcări amare.

In felul acesta, a înșelat mai multe persoane.

Prins în exercițiul funcțiunii, Bahart a fost trimis în stare de arest cabinetului V instrucție.

UN AGENT DE SIGURANȚA

Ion Nicoară, agent informator la siguranță, s'a gândit să intre în „pâinea" acelora după cari umbla zi și noapte.

S'a dus deci, la o doamnă în str. Sergiu No. 4 și a anunțat-o că soțul ei a suferit un grav accident de circulație, în piața 8 Iunie.

Doamna a plecat grăbită să-și găsească soțul, lăsând casa deschisă.

Agentul informator dela siguranță, a devalizat casa, luând tot ce a găsit mai de valoare.

Accidentul n'a fost decât o minciună.

Dar hoțul de agent a fost descoperit și trimis parchetului.

ȘTIRI DIVERSE

D. dr. C. Pornaru-Căplescu, profesor agregat la facultatea de medicină din București, a fost pus în retragere din oficiu pentru limită de vârstă.

—

La Spitalele Eforiei, s'au închis în fiecare din ele anumite servicii medicale. Din această cauză s'a produs o aglomerare de bolnavi la serviciile rămase la dispoziția publicului, aglomerare care nu face decât să nemulțumească pe suferinzi.

—

Examenul de admitere la școala politechnică din Timișoara se va ține la 25 Octombrie.

La 24 Octombrie candidații se vor prezenta la vizita medicală.

—

Profesorii secundari cari participă la Congresul Internațional dela Paris, în cadrul Asociației Generale a profesorilor secundari, vor pleca din București Gara de Nord în ziua de 25 Iulie ora 7 dimineața în loc de ora 8.20 cum din eroare s'a anunțat.

—

Mâine Miercuri 21 crt. ora 8 dim. frăția misionară „Patriarhul Miron" și alți buni credincioși vor lua parte la privegherea Sf. Taine a Maslului în Biserica Sf. Dumitru din str. Carol.

—

„Cercul inginerilor de căi ferate" organizează în grădina restaurantului „Vișoiu" masa colegială anuală, astăzi Marți 20 Iulie 1937 la ora 21.00.

Eri seară a sosit cu avionul «România», grupul de ziariști care a făcut prima croazieră aeriană.

—

BERLIN, 19 (Rador). — Mareșalul de Magaz, noul ambasador al guvernului naționalist spaniol, a sosit eri seară la Berlin.

Azi se desfășoară în Sibiu festivitatea inaugurării expoziției târg anual din acest oraș.

Serbarea este prezidată de d. Valer Pop, ministrul industriei și comerțului, care mâine va fi în Capitală.

Medicii, Farmaciștii și Chimiștii

cari doresc a pune bazele unui

LABORATOR LEGIONAR

de produse chimico-farmaceutice indigene, sunt rugați a-și trimete adeziunile pe adresa

Inginer Horodniceanu
Str. Imprimeriei 3

ULTIMA ORA

Cronica politică

Cornacii elefantului nu se astâmpără

Insă ilustrul pachiderm politic nu se poate hotărâ să reintre în țară, simțindu-se — probabil — cu prea multe muște pe căciulă

De la debarcarea Sa glorioasă din fruntea afacerilor noastre străine — cuvântul «afacere» potrivindu-se de minune aci — d. Titulescu nu încetează de a se gândi să se întoarcă în țară. Sau cel puțin așa ar vrea să ne facă să credem amicii săi bucureșteni, cari printr'o coincidență în adevăr diplomatică, se află astăzi

D. N. TITULESCU

grupați în Sărindar ca într'un faimos GHETTO moral.

Iată, pe ziua de ieri, unul din acești amici viteji care împinge curajul până acolo încât să-și semneze articolul în ADEVARUL, bine înțelese sub pseudonim — se face din nou, poate pentru a mia oară, port-parola marelui european pe această temă. Și HENRY SCHOR sau HAIM SOREANU — căci așa îl cheamă pe autorul articolului în chestiune — după ce arată că d. Titulescu, **vrea în fine, să dărîme prejudecata că o «politică externă națională» înseamnă alăturarea de state naționaliste — cari slujesc interesele lor** ... trece în mod energic la atac, exprimând dorințe din cele mai fierbinte a comunității și afirmând că:

«D. Titulescu va reveni la toamnă în țară. D-sa a și pregătit liniile generale ale unui discurs, pe care-l va rosti la Senat și care va însemna începutul activității sale în politica internă.

«Se poate crede, din ultimele sale manifestări, că d. Titulescu va păstra o atitudine defensivă — adică se va mărgini să dea explicații și să pareze atacurile îndreptate în contra sa.

«D. Titulescu crede însă că e momentul să întreprindă o acțiune în stil mare, fără să țină seama de vreun menajament, fără să păstreze vre-o rezervă, trecând din domeniul abstracțiilor teoretic în cel al realităților politice.

«E fără îndoială că acțiunea d-lui Titulescu nu va fi lipsită de consecințe».

Dacă ar fi să considerăm cele ce ni s'au tot afirmat până acum, noi am fi dispuși mai mult să credem că, cu toată patriotica sa dorință, de a întreprinde o acțiune în stil mare, «FARA NICI UN MENAJAMENT», d. TITULESCU nu se va întoarce în țară nici la toamnă. Și poate că nici chiar mai târziu.

Ni s'a tot vestit pe o notă senzațională că «vine!», «vine!», «vineee!» (și n'a mai venit!) încât în cele din urmă vor ajunge să privim și noi pe marele european cu acelaș binevoitor scepticism cu care priveau giurgiuvenii odinioară pe ghidușul ce pretindea că va să treacă Dunărea dintr'un singur salt.

*

Insă tocmai pentru că noi îl credem pe d. TITULESCU om de duh, și temător de ridicul, nu putem admite că d-sa este acela care pune în circulație astfel de svonuri. Ci mult mai firească e presupunerea că dorința aceasta pornește, așa cum am subliniat'o mai sus, din cercurile înflăcărate de panică ale menageriei dudeștene, văcăreștene și sărindărene.

Lighioanele acestea minore, simțind că nu mai pot să impresioneze publicul, și nemai putând pune nici un temei pe blumenfelzi, pe honigmani, pe hefteri și alți șacali emasculați, și-au concentrat toată suprema lor nădejde într'un număr de mare senzație, într'un spectacol fără menajamente, în care drept punct principal de atracție să fie oferit un celebru elefant genevez.

*

Elefantul ezită însă, deși i s'a oferit drept cornac, însuși ilustrul tâmpit HAIM SOREANU supranumit știrbul intelectual. Se vede treaba că gloriosul pachiderm, se bizue mai mult pe instinctul său de conservare — foarte desvoltat — de cât pe informațiile viclene ale decăzuților săi colegi de menagerie.

Și astfel biata țară, va fi privată de unul din cele mai rare spectacole pe cari putea să și le ofere. La dreptul vorbind era și timpul. Fiindcă nu de spectacole avem noi acuma nevoie, ci de muncă, de unire, de credință și disciplină.

N. B.

Sosirea M. S. Regelui la Londra

LONDRA 19 (Rador). — M. S. Regele Carol II al României, însoțit de d. E. Urdăreanu, mareșalul Curții, d. maior Ilie Radu,

ofițer de ordonanță, și d. Diamăncescu, consilier de legație, a sosit la ora 15.30 la Londra.

Suveranul a fost întâmpinat la Calais de d. comandor Dumitrescu, atașatul militar și naval, iar la Dover de d. Grigorcea, ministrul României la Londra.

Vizita M. S. Regelui Carol II în Anglia are un caracter strict incognito.

Războiul spaniol

Spania va avea un rege a declarat generalul Franco

— Succesele naționaliștilor la Vest de Madrid — — Comuniștii își recunosc pierderile —

SALAMANCA, 19. (Rador). — Agenția „D. N. B." transmite:

Intr'un interview acordat ziarului naționalist „A. B. C.", generalul Franco a anunțat apropiata alcătuire a primului guvern național.

Ocupându-se de dorința exprimată în mai multe rânduri de infantele Don Juan, al treilea fiu al Regelui Alfons, de a servi în armata naționalistă, generalul Franco a adăugat:

«Nu vreau să pun în joc o viață care ar putea să ne fie prețioasă. O parte din Spania se mai află încă sub influența nefastă a Internaționalei III, dar când toate se vor liniști în Spania, țara va chema un Rege. Acest Rege nu va trebui să apară ca un cuceritor, ci ca un pacificator».

INAINTAREA COLOANELOR NAȚIONALISTE

NAVAL CARNERO, 19. (Rador). — Corespondentul agenției „Havas" transmite:

Eri s'a desfășurat mai mult decât o mare ofensivă. De fapt a fost o ciocnire epică între două armate puternice, ciocnire care a luat proporții de o rară violență.

La ora 11, se puteau vedea de pe o înălțime din apropiere de frontul de luptă coloane naționaliste trecând de Brunete în două coloane și continuându-și înaintarea în cânpia dela nordul orașului, fără să ocupe satele lăsate în urmă, urmând ca operațiile de curățire să se facă ulterior.

Orașul Brunete era pe jumătate în flăcări. Coloane imense de fum se zăreau și deasupra localității Quijorna.

Comunicatul oficial naționalist

SALAMANCA 19 (Rador). — Corespondentul agenției «D. N. B.» transmite:

Comunicatul oficial al marelui cartier general naționalist anunță că trupele naționaliste continuă urmărirea inamicului la sud de Albarracin, pe frontul Aragon.

Pe frontul Madrid, în sectoarele Brunete și la sud de Quijorna trupele naționaliste au ocupat mai multe tranșee inamice. Deasemeni ele au capturat următorul material de război: un tun antiaerian, un tun antitanc, numeroase mitraliere și revolvere automatice, patru tancuri și o mare cantitate de muniții.

Aviația naționalistă a doborât 7 avioane republicane de bombardament și 5 avioane de vânătoare. Două avioane au fost grav avariate. Aviația naționalistă a pierdut eri un singur avion.

GENERALUL FRANCO

*

BURGOS 19 (Rador). — Agenția «Havas» anunță că guvernul naționalist a publicat un decret chemând sub drapel contingentul 1939.

*

BERLIN 19 (Rador). — Agenția D. N. B. anunță semnarea unui acord comercial între Germania și Spania naționalistă pentru „extinderea schimburilor între cele două țări".

Negocierile au durat mai multe săptămâni. Rezultatul este considerat satisfăcător pentru ambele țări.

Singurele amănunte ce se dau este că acest acord este mult mai cuprinzător decât cel din 7 Mai 1936. Cele două țări își acordă fără limită clauza națiunii celei mai favorizate cu începere dela 1 August 1937.

Despre Conferința imperială dela Londra

OTTAWA 20 (Rador). — D. Mackensieking, în discursul ținut la postul de radio a expus impresiile sale dela conferința Imperială dela Londra și asupra călătoriilor făcute la Paris, Berlin și Bruxelles.

«S'a expus clar că guvernul Canadei nu s'a angajat să participe la o campanie militară întreprinsă de Imperiul britanic, dar Canada nici nu s'a angajat să se abțină. Orice măsură în această chestiune va fi luată de parlamentul canadian, după cum se vor prezenta împrejurările».

Cine este atentatorul la viața colonelului Koc?

Indignarea presei polone

VARȘOVIA 19 (Rador). — Ziarul guvernamental «Kurjer Poranny» anunțând atentatul contra d-lui colonel Adam Koc, scrie că el a produs o profundă indignare și desgust contra mizerabilului criminal care a îndrăznit să atenteze la viața omului care lucrează acum la organizarea «Taberei Uniunii Naționale».

Ziarul își exprimă marea sa satisfacție pentru faptul că d. colonel Adam Koc a scăpat teafăr din acest atentat.

*

VARȘOVIA 19 (Rador). — Presa de după amiază își arată adânca indignare în legătură cu atentatul încercat contra colonelului Koc.

D. Skladkowski, președintele consiliului de miniștri, a vizitat azi pe d. Koc la vila sa, exprimându-i toată satisfacția pentru că a scăpat teafăr din acest mișelesc atentat.

Ziarul guvernamental «Dobri Wieczor» scrie că acest atentat este o groaznică prostie se care opinia publică nu o poate primi decât cu nedumerire și indignare. Complicii atentatorului vor suferi toate consecințele pentru că șeful Taberii Uniunii Naționale se bucură de dragostea adâncă a întregii populații.

Ziarul opoziției de dreapta «Goniec Warszawski» scrie că atentatul este desaprobat de toți polonezii.

CINE E ATENTATORUL?

VARȘOVIA 19 (Rador) — După informațiuni neconfirmate oficial, autorul atentatului săvârșit contra colonelului Koc ar fi un polonez numit Bieganek.

Bieganek, care s'a născut în 1900, în împrejurimile orașului Poznan, aparținea unei organizații a tineretului de dreapta înglobată în partidul național-democrat.

Punctul de vedere italian în problema spaniolă

ROMA, 20, (Rador).— Redactorul diplomatic al agenției Stefani, ocupându-se de noua reuniune a comitetului neintervenției în Spania, ce urmează să se țină azi, scrie că tendințele diferitelor puteri vor începe să se desemneze cu mai multă precisiune. Italia a recunoscut în mod leal sforțarea de conciliere a guvernului britanic și că a dat instrucțiuni reprezentantului său să aducă lucrărilor o contribuție constructivă, căutând să înlăture obstacolele cari ar putea să întârzie sau să stea în calea unei desIegări a problemei. Deși guvernul italian dorește clarificarea unor aspecte complexe ale problemei spaniole, nu se vorbește de rezerve, ci de discuție aprofundată.

După ce examinează politica Franței și Angliei în această problemă, redactorul diplomatic al agenției Stefani scrie că recunoașterea calității de beligeranți celor două tabere din Spania este legată de o realitate de fapt și deci nu poate să fie pusă în legătură sau supusă vreunor condițiuni.

Incidente politice la Belgrad

BELGRAD 19 (Rador). — Agenția «Avala» transmite următorul comunicat relativ la unele incidente petrecute azi după amiază în Capitală:

Cu toată interdicția dată de prefectura de poliție Belgrad, de a se forma un cortegiu de manifestanți după slujba bisericească, făcută azi după amiază pentru însănătoșirea patriarhului Varnava, interdicție motivată de informațiile de care dispunea prefectura poliției, că anumite elemente iresponsabile vor încerca să se folosească de acest prilej pentru a provoca dezordini, amenințând ordinea publică și interesele statului, s'a încercat formarea unui cortegiu.

Un grup de comuniști și alte elemente iresponsabile s'a format cu intenția de a se îndrepta dela catedrală spre centrul orașului.

Poliția a intervenit, invitând pe manifestanți să se împrăștie. Preoții cari se găseau în cortegiu au reintrat în biserică, iar celelalte persoane au fost risipite de poliție.

China a respins ultimatul japonez

Un ultim avertisment japonez. — Chinezii deschid focul. — Agravarea situației

SHANGHAI, 19 (Rador). — Memorandul remis de ministrul de externe al Chinei însărcinatului cu afaceri al Japoniei declară între altele următoarele:

1) China s'a silit totdeauna să nu agraveze situația, în timp ce Japonia continuă să trimită întăriri în Hopei, silind China să se pregătească de apărare;

2) guvernul din Nanking a propus însărcinatului cu afaceri japonez în ziua de 12 Iulie încetarea mutuală a mișcărilor de trupe și rechemarea întăririlor, dar Japonia nu a răspuns;

3) guvernul din Nanking propune acum să se fixeze data la care urmează să fie retrase trupele;

4) guvernul din Nanking dorește începerea negocierilor pentru soluționarea incidentelor;

5) el vrea pacea în Asia și va accepta o reglementare conformă cu dreptul internațional.

Memorandul constitue un răspuns la nota de Sâmbătă a guvernului japonez.

După informații din sursă sigură, însărcinatul cu afaceri japonez și-ar fi manifestat dezamăgirea față de cuprinsul memorandului chinez și ar fi arătat că, după părerea sa, el nu răspunde la nota de Sâmbătă a Japoniei.

GENERALUL CIAN-KAN-SEK

Un ultim avertisment al japonezilor

TOKIO, 19 (Rador. — Corespondentul din Nanking al agenției «Domei» anunță că atașatul militar japonez, colonelul Kita, a remis azi la ministerul de război un ultim avertisment cu privire la soluționarea situației din nordul Chinei.

Guvernul japonez cere retragerea imediată a trupelor chineze și a aviației trimise în nordul Chinei.

*

TOKIO, 19 (Rador). — Corespondentul agenției «Reuter» anunță:

In cercurile bine informate, se crede că garnizoana japoneză din nordul Chinei va fi silită să ia mâine la amiază primele «măsuri energice», în cazul când trupele chineze din această regiune nu încetează activitatea lor ilegală.

CHINEZII TRAG ASUPRA JAPONEZILOR

TOKIO 19 (Rador) — Corespondetul agenției Havas, anunță:

O telegramă primită din Tientsin anunță că trupele chineze cari se găseau în localitatea Lukuciau au deschis focul azi la ora 17 asupra avantgardei japoneze.

*

TIENTSIN, 20. (Rador). — Garnizoana japoneză a anunțat eri la ora 13 (ora meridianului Greenwich) că azi dimineață la ora 3 își reia libertatea de acțiune în ceeace privește acordul dela 11 Iulie, dacă „chinezii reînoiesc recentele lor activități ilegale".

Comunicatul subliniază că garnizoana japoneză a observat cu strictețe acordul, în timp ce un ofițer japonez a fost rănit eri seară de un glonte.

CHINA ARE AVIAȚIE PUTERNICA

TOKIO, 20 (Rador). — O personalitate militară japoneză a făcut următoarele declarații corespondentului Agenției Havas:

«Nu putem să supportăm mai departe ofensele agitatorilor chinezi. Ar fi periculos pentru noi să așteptăm sosirea tuturor întăririlor japoneze, deoarece forțele chineze înaintează continuu și riscăm să ne încercuiască. Avantgardele armatei centrale chineze au și pătruns dealtfel în provincia Hopei. Mareșalul Ciang-Kai-Shek a dat dealtfel pe față adevăratele intenții chineze.

Nu pot să declar dacă se va trimite o declarație de războiu și dacă operațiile militare ce s'ar porni ar fi de lungă durată. Mi-e teamă că incidentul nu va putea să fie localizat. Singura armă puternică a Chinei este aviația, dar japonezii vor lua măsurile necesare pentru a o anihila.

Nu este pericol că Sovietele să intervină în conflict, a terminat d-sa, fiindcă situația internă preocupă pe conducătorii Rusiei sovietice. Sovietele se vor mărgini să trimită Chinei arme și muniițiuni, așa cum de altfel vor face și alte puteri.

„Războiul trebuie dus fără cruțare"

NANKING 20 (Rador) — Corespondentul Agenției Ștefani transmite: Mareșalul Ciang-Kai-Shek a pronunțat un discurs la Kuling confirmând din nou dorința de pace a Chinei.

Mareșalul a adăogat însă că pierderea orașului Lukuciau, — pe care japonezii vor să-l ocupe, — ar însemna pierderea orașului Peking, ca și aceia a orașului Mukden și că ulterior s'ar putea ca japonezii să urmărească și ocuparea Nankingului.

De aceia, a terminat mareșalul, dacă războiul nu va putea fi evitat, el va trebui să fie dus fără cruțare.

ECOURI ȘI POLEMICI

Astăzi se împlinesc zece ani, de la trecerea întru cele veșnice a marelui și neuitatului Rege Ferdinand I al României supranumit cel Leal și Intregitorul de Țară.

«BUNA VESTIRE» își închină toate steagurile în fața imaginei venerate a ilustrului Părinte al Patriei, în fața memoriei lui sacre și se roagă lui Dumnezeu pentru veșnica lui pomenire în împărăția drepților și a vitejilor.

Sir Francis Fetherston-Godley, președintele lui «British Legion», care a vizitat România împreună cu o delegațiune a acelei Legiuni, a adresat la plecare d-lui Victor Antonescu, ministrul afacerilor străine următoarea telegramă:

Excelenței Sale
Domnului Victor Antonescu
Ministrul Afacerilor Străine
București

Delegația Britanică părăsind România, dorește să Vă exprime cele mai călduroase mulțumiri pentru minunata ospitalitate. Vă exprim totodată sincera dorință ca relațiunile viitoare între România și Marea Britanie să devină și mai strânse.

(ss) SIR FRANCISC FETHERSTON-GODLEY

Consiliul superior economic va ține ședință Miercuri dimineața, în vederea lucrărilor ce se vor efectua în cursul verei.

In ziua de 14 Septembrie, se va inaugura bustul Regelui Ferdinand I, ridicat în comuna Tepilova Mare (Soroca) din inițiativa săteanului Ilie Volcenco, invalid de războiu.

D. R. Franasovici ministru comunicațiilor, pleacă în concediu în străinătate pe ziua de Miercuri; până la plecarea d-sale se va produce instalarea d-lui g-ral Mihail Ionescu ca președinte al consiliului de administrație C. F. R.

Peste câteva zile se va ține un important consiliu de miniștri care va avea de discutat chestiuni de domeniul militar și economic — mai ales

---

BRUXELLES, 20 (Rador). — Ziarele anunță că Suveranul Belgiei va face o vizită oficială Regelui Angliei, între 16 și 19 Noembrie, când va fi găzduit la palatul Buckingham.

Mâine la orele 10 dimineața, va avea loc instalarea d-lui general Mihail Ionescu, numit președinte al consiliului de administrație al căilor ferate.

La această solemnitate vor asista membrii guvernului și personalul superior al căilor ferate.

D. Richard Franasovici, ministrul comunicațiilor va prezinta pe d. general Mihail Ionescu și va rosti o cuvântare cu această ocazie.

După festivitățile de Duminică de pe Valea Jiului, membrii guvernului au ținut la Poiana, o consfătuire la d. prim ministru. De aici, d. Radu Irimescu, ministrul aerului, a plecat la Copșa-Mică-Cugir, pentru a inspecta uzinele locale.

D. Valeriu Pop, ministrul industriei și comerțului, a plecat la Sibiu, unde a inaugurat azi expoziția-târg.

Moartea celebrului savant Marconi

ROMA, 20 (Rador). — Celebrul savant italian Guglielmo Marconi, cunoscut în lumea întreagă pentru lucrările sale asupra telegrafiei fără fir, a încetat din viață.

Marconi s'a născut la 1874, la Bolonia.

TIPARUL INSTITUTULUI DE ARTE GRAFICE «EMINESCU» S. A., STR. ING. SALIGNY No. 2. TEL. 3.26.68

Redactor responsabil, V. OLANIUC STERZ